

วารสาร

สถานการณ์ตลาดแรงงาน ปี 2567

ผู้มีงานทำลดลง
ตามการลดลง
ของผู้มีงานทำ
ภาคเกษตร

ตลาดแรงงานไทย
ต้องการแรงงาน
ภาคบริการ
เพิ่มมากขึ้น

แรงงานไทยมีแนวโน้ม
ไปทำงานต่างประเทศ
ในภาคบริการมากขึ้น

บทความ
เศรษฐกิจสีเขียว:
การเปลี่ยนผ่านและ
ความพร้อมของแรงงานไทย

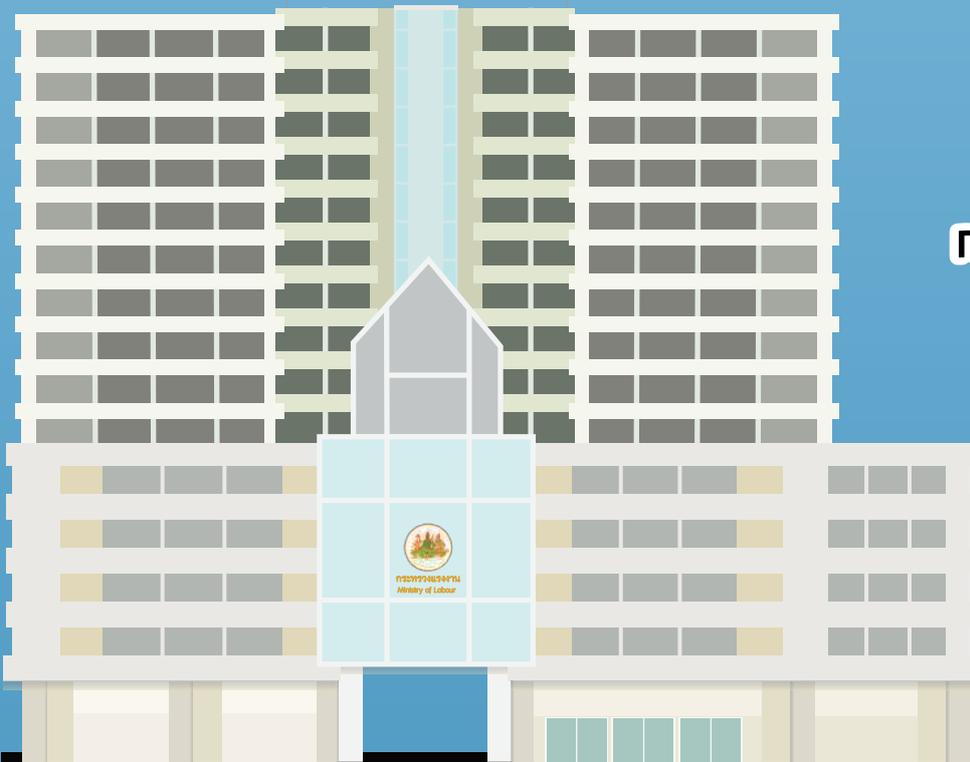
กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน
กลุ่มงานวิเคราะห์และวิจัย

DEPARTMENT OF EMPLOYMENT

กำลังแรงงานมีงานทำอย่างมีศักยภาพถ้วนหน้าทุกช่วงวัย
ภายในปี 2570

กระทรวงแรงงาน
MINISTRY OF LABOUR

กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน
กรมการจัดหางาน

Labour Market Information
Administration Division

บทบรรณาธิการ

EDITOR Talk

สถานการณ์ตลาดแรงงาน ปี 2567 มีผู้มีงานทำ จำนวน 39.81 ล้านคน ลดลงจากปี 2566 ร้อยละ 0.26 ตามการลดลงของกลุ่มผู้มีงานทำในภาคการเกษตร ผู้ว่างงาน มีจำนวน 4.02 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0 จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจากปี 2566 ร้อยละ 1.78 สำหรับการจ้างงานขยายตัวมากที่สุดในกลุ่มแรงงานผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) เมื่อวิเคราะห์สถานการณ์ตลาดแรงงานจากการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางาน พบว่า โครงสร้างความต้องการแรงงานตามระดับการศึกษายังคงเป็นกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา โดยนายจ้าง/สถานประกอบการต้องการแรงงานในหมวดอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 32.28 นอกจากนี้ตลาดแรงงานสำหรับคนไทยแล้วยังมีคนต่างด้าวที่ทำงานในประเทศไทย จำนวน 3,350,673 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 28.21 คนต่างด้าวทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด ร้อยละ 31.02 โดยส่วนใหญ่ทำงานในหมวดอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 93.12 และคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานใหม่ มีจำนวน 669,229 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 13.24 สำหรับตลาดแรงงานในต่างประเทศ พบว่า แรงงานไทยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ปี 2567 จำนวน 95,804 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.39 โดยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานในได้วันมากที่สุด ร้อยละ 35.86 ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.49 ทั้งนี้ แรงงานไทยไปทำงานในหมวดอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์เศรษฐกิจไทยในปีนี้มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 2.5 เติบโตจากร้อยละ 2.0 ในปี 2566 ปัจจัยหลักมาจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การส่งออกสินค้า การผลิตสาขาการขนส่งและขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ รวมถึงภาคการท่องเที่ยว สะท้อนจากการผลิตสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าที่ขยายตัว วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงาน ฉบับนี้ยังได้นำเสนอบทความ เรื่อง “เศรษฐกิจสีเขียว : การเปลี่ยนผ่านและความพร้อมของแรงงานไทย” โดยสามารถติดตามรายละเอียดได้ในฉบับหรือเว็บไซต์ <https://doe.go.th/lmia>

กองบรรณาธิการ

สารบัญ

Contents

	หน้า
● บทบรรณาธิการ	3
● บทสรุป	5
● สถานการณ์เศรษฐกิจ	7
● สถานการณ์การลงทุน	11
● สถานการณ์ตลาดแรงงาน	
- ภาวะการทำงานของประชากร	12
- ความต้องการแรงงานผ่านบริการจัดหางานโดยรัฐ	19
- ตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ	27
- การทำงานของคนต่างด้าว	31
● บทความ	
เศรษฐกิจสีเขียว : การเปลี่ยนผ่านและความพร้อม ของแรงงานไทย	36

สถานการณ์เศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2567 มีแนวโน้มเติบโต แต่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 10 ปี ก่อนโควิด-19 เนื่องจากปัจจัยเชิงบวกจากการเปิดประเทศและมาตรการกระตุ้นช่วงโควิด-19 ททยอยหมดลง ประกอบกับปัจจัยเชิงลบ เช่น การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ภาวะภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ภาวะสงครามรัสเซีย-ยูเครน และความตึงเครียดในตะวันออกกลาง การแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาและจีน โดยในปี 2568 เศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความไม่แน่นอนของทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ ผลกระทบจากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา และมาตรการตอบโต้จากประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ความขัดแย้งในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาคที่ยังคงยืดเยื้อ

สำหรับเศรษฐกิจไทย ขยายตัวร้อยละ 2.5 เติบโตจากร้อยละ 2.0 ในปีก่อน ปัจจัยหลักมาจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การส่งออกสินค้า และภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัว สะท้อนจากการผลิตสาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัว นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากการผลิตสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ การอุปโภคบริโภคภาครัฐ และการลงทุนภาครัฐขยายตัว

สถานการณ์ด้านการลงทุน

ภาวะการลงทุนสะท้อนจากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตและแจ้งประกอบกิจการในปี 2567 พบว่า จำนวนโรงงานที่แจ้งประกอบกิจการใหม่ จำนวน 2,112 โรงงาน เกิดการจ้างงาน จำนวน 75,889 คน โดยโรงงานขนาดใหญ่ มีการจ้างงานเฉลี่ย จำนวน 749 คนต่อโรง สำหรับการลงทุนในตลาดหุ้นไทย พบว่า มูลค่าการซื้อขายในกลุ่มนักลงทุนต่างชาติ มีมูลค่าสุทธิอยู่ที่ -147,940.14 ล้านบาท

สถานการณ์ตลาดแรงงาน

ภาวะการทำงานของประชากร

ผู้มีงานทำในปี 2567 มีจำนวน 39.81 ล้านคน ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 0.26 โดยเป็นการลดลงของกลุ่มผู้มีงานทำในภาคการเกษตร ผู้ว่างงาน มีจำนวน 4.02 แสนคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 1.78 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0 สำหรับผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวน 18.82 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 1.86 สะท้อนว่าแรงงานบางส่วนมีการเคลื่อนย้ายออกจากตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น

การจ้างงานได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ พิจารณาได้จากชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ โดยพบว่า จำนวนคนทำงานที่ทำงานมากกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ขยายตัวร้อยละ 0.45 โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2565 เช่นเดียวกับจำนวนคนที่ทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป สอดคล้องกับการลดลงอย่างต่อเนื่องของผู้มีงานทำต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน (ทำงาน 1-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และยังคงต้องการทำงานเพิ่ม) สะท้อนให้เห็นว่าแรงงานที่ทำงานเต็มเวลาหรือทำงานล่วงเวลา (Overtime : OT) บางส่วนมีจำนวนชั่วโมงการทำงานลดลง

กลุ่มแรงงานผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มีอัตราการขยายตัวของผู้มีงานทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.11 เช่นเดียวกับจำนวนผู้ทำงานล่วงเวลาในกลุ่มแรงงานผู้สูงอายุที่ขยายตัวร้อยละ 8.33 สะท้อนให้เห็นว่าตลาดแรงงานมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Complete Aged Society)

การเคลื่อนย้ายแรงงาน พิจารณาจากจำนวนผู้มีงานทำเฉลี่ยย้อนหลัง 10 ปี พบว่า ผู้มีงานทำภาคการเกษตรมีสัดส่วนลดลง (ร้อยละ 0.18) ซึ่งในปี 2567 การจ้างงานในภาคการเกษตรลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 4.40 ตามการลดลงของการผลิตสินค้าเกษตรบางรายการ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ในขณะที่ภาคการผลิต และภาคบริการและการค้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยย้อนหลัง 10 ปี ร้อยละ 0.35 และร้อยละ 1.31 ตามลำดับ สะท้อนให้ว่าแรงงานเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่หรือนอกภาคเกษตรมากขึ้น

ความต้องการแรงงานผ่านบริการจัดหางานโดยรัฐ

ความต้องการแรงงานในปี 2567 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า โครงสร้างความต้องการแรงงานตามระดับการศึกษาในภาพรวมยังคงเป็นกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา ที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.28 ทั้งนี้ต้องการแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและระดับมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ยกเว้นระดับประถมศึกษาที่ความต้องการแรงงานลดลง สำหรับความต้องการแรงงานตามหมวดอาชีพ พบว่า โครงสร้างลำดับสัดส่วนความต้องการแรงงานมีการเปลี่ยนแปลงในหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน โดยปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.20 ทั้งนี้ นายจ้าง/สถานประกอบการยังคงความต้องการแรงงานในหมวดอาชีพงานพื้นฐานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.01 อย่างไรก็ตาม อัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงในหมวดอาชีพ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด สะท้อนให้เห็นว่านายจ้าง/สถานประกอบการ ต้องการแรงงานเพื่อรองรับการขยายตัวหรือขยายสาขาของธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม รวมถึงภาคการท่องเที่ยว สอดคล้องกับความต้องการแรงงานตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่า ความต้องการแรงงานในหมวดอุตสาหกรรมที่พักรวมและบริการด้านอาหารเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 28.70

บทสรุป (ต่อ)

ผู้สมัครงานมาใช้บริการ มีจำนวน 307,630 คน โครงสร้างลำดับสัดส่วนผู้สมัครงานมาใช้บริการตามระดับการศึกษา ไม่เปลี่ยนแปลง โดยยังคงสนใจสมัครงานในระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.69 เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุ พบว่า โครงสร้างลำดับสัดส่วนเปลี่ยนแปลง โดยอยู่ในช่วงอายุ 40-49 ปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.49 และลำดับสัดส่วนปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ในขณะที่ลำดับสัดส่วนของผู้สมัครงานช่วงอายุน้อยกว่า 25 ปี ลดลง เมื่อพิจารณาตามหมวดอาชีพ พบว่า ผู้สมัครงานยังคงสนใจสมัครงานในหมวดอาชีพที่ต้องใช้ทักษะและความรู้ทางเทคนิค สะท้อนจากผู้สมัครงานในหมวดอาชีพช่างเทคนิค เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 12.67 และลำดับสัดส่วนปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเช่นกัน

ผู้ที่ได้รับการบรรจุงาน มีจำนวน 192,104 คน โครงสร้างลำดับสัดส่วนมีการเปลี่ยนแปลงในระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา โดยปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อนและอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.90 เมื่อพิจารณาการบรรจุงานตามช่วงอายุ พบว่า โครงสร้างลำดับสัดส่วนไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน โดยช่วงอายุที่ได้รับการบรรจุงานมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.07 สะท้อนให้เห็นถึงการคัดเลือกคนเข้าทำงาน นายจ้าง/สถานประกอบการต้องการผู้ที่มีประสบการณ์หรือมีทักษะพร้อมทำงานมากกว่าช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา เริ่มหางานทำหรือมีประสบการณ์การทำงานไม่มากนัก เมื่อพิจารณาโครงสร้างการบรรจุงานตามหมวดอาชีพ พบว่า โครงสร้างลำดับสัดส่วนไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน โดยหมวดอาชีพช่างเทคนิคเป็นกลุ่มอาชีพที่สามารถใช้เทคโนโลยี และปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีได้ดีได้รับการบรรจุงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.45 เมื่อพิจารณาตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่า หมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้า ก๊าซ ใช้น้ำและระบบการปรับอากาศ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากที่สุด เช่นเดียวกับความต้องการแรงงานในหมวดดังกล่าว เพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.70

ตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ

แรงงานไทยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ ปี 2567 จำนวน 95,084 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.39 โดยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานในได้วันมากที่สุด ร้อยละ 35.86 รองลงมา คือ สาธารณรัฐเกาหลี และมาเลเซีย เดินทางไปทำงานโดยบริษัทจัดหางานจัดส่งมากที่สุด ร้อยละ 33.55 ส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 58.14 และเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.49 เมื่อพิจารณาตามหมวดอาชีพ พบว่า แรงงานไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศในหมวดอาชีพ ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบมากที่สุด ร้อยละ 32.12 ทั้งนี้หมวดอาชีพ พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาดมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น จากปีก่อน จากความต้องการแรงงานไทยเพื่อไปทำงานในตำแหน่ง พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ผู้ช่วยงานแม่บ้าน และพนักงานเสิร์ฟ เป็นต้น

การทำงานของคนต่างด้าว

คนต่างด้าวที่ทำงานอยู่ในประเทศไทย ปี 2567 มีจำนวน 3,350,673 คน ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 28.21 โดยเป็นแรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) ร้อยละ 91.44 คนต่างด้าวระดับฝีมือชำนาญการ ร้อยละ 5.74 และชนกลุ่มน้อย/บุคคลพื้นที่สูง/ตลอดชีพ ร้อยละ 2.82 โดยส่วนใหญ่ทำงานในหมวดอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 93.12 และทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด ร้อยละ 31.02 ทั้งนี้ แรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่มาจากทวีปเอเชีย ร้อยละ 98.83

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานใหม่ในปี 2567 มีจำนวน 669,229 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 13.24 โดยเข้ามาทำงาน มากที่สุดในกิจการการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งรถพ่วง เมื่อพิจารณาตามประเภทการอนุญาตเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ประเภททั่วไป จำนวน 79,295 คน มีการอนุญาตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.47 ประเภทส่งเสริมการลงทุน จำนวน 15,830 คน มีการอนุญาตลดลง ร้อยละ 0.39 ประเภทชนกลุ่มน้อย จำนวน 23,767 คน มีการอนุญาตลดลง ร้อยละ 7.54 ประเภทเข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล จำนวน 88,938 คน มีการอนุญาตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 39.85 และประเภทนำเข้ามาตาม MOU จำนวน 461,399 คน มีการอนุญาตเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.09

สถานการณ์เศรษฐกิจ

- เศรษฐกิจโลกเผชิญกับความไม่แน่นอนของทิศทาง การดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ
- เศรษฐกิจไทยขยายตัวจากปัจจัยสนับสนุนของ การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การส่งออก และภาคการท่องเที่ยว

รายงานภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

เศรษฐกิจโลก

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รายงานภาวะเศรษฐกิจโลก ในปี 2567 พบว่า มีแนวโน้มเติบโตแต่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 10 ปี ก่อนโควิด-19 เนื่องจากปัจจัยเชิงบวกจากการเปิดประเทศและมาตรการ กระตุ้นช่วงโควิด-19 ททยอยหมดลง ขณะที่ผลเชิงลบจากปัจจัยต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อเนื่อง เช่น การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ภาวะภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ สงครามรัสเซีย-ยูเครน และความตึงเครียดในตะวันออกกลาง การแข่งขันทางเศรษฐกิจ ของสหรัฐอเมริกา และจีน การใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ยสูง ในหลายประเทศ ส่งผลต่อต้นทุนและภาระหนี้ของภาครัฐ และภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อมีทิศทางปรับตัว ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นผลจากการดำเนินนโยบายการเงิน โดยการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องและยังคง อัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับสูงในช่วงที่ผ่านมา

เศรษฐกิจโลกในปี 2568 ยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับความไม่แน่นอนของทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ ผลกระทบจากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศ สหรัฐอเมริกา และมาตรการตอบโต้จากประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ความขัดแย้งในเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาคที่ยังคงยืดเยื้อ โดยเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกามีแนวโน้มขยายตัวลดลงตามการชะลอตัว ของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการลงทุนภาคเอกชน เช่นเดียวกับ เศรษฐกิจจีนที่คาดว่าจะชะลอตัวลงแม้ว่าจะมีแรงสนับสนุนจาก มาตรการฟื้นฟู รวมทั้งต้องเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ เช่น นโยบาย กีดกันทางการค้าของสหรัฐอเมริกา สถานการณ์สงคราม ที่ยังไม่คลี่คลายในตะวันออกกลาง และรัสเซีย-ยูเครน ซึ่งส่งผลต่อ ราคาพลังงานเงินเฟ้อ และเศรษฐกิจโลกโดยตรง

เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา

ภาวะเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาในปี 2567 จากการรายงาน ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ หอการค้าไทย พบว่า ขยายตัวร้อยละ 2.8 ชะลอจากร้อยละ 2.9 ในปีก่อน ชะลอตัวลงตามการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มปรับ ตัวลดลงอย่างต่อเนื่องจากหลายปัจจัย เช่น มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ

ที่น้อยลง อัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อตลาดการเงิน เศรษฐกิจภาคครัวเรือน การใช้จ่ายของผู้บริโภค และการลงทุนทางธุรกิจที่เป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจ สหรัฐอเมริกา ส่วนการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะชะลอตัวลง ต่อเนื่องตามแรงกดดันเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยที่ยังอยู่ในระดับสูง ของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา รวมถึงการสิ้นสุดมาตรการพักชำระหนี้ เงินกู้เพื่อการศึกษา (Student Loan Repayment) ในเดือนตุลาคม 2566 ทั้งนี้มีการคาดการณ์ว่าในปี 2567 เป็นต้นไป ธนาคารกลาง สหรัฐอเมริกาจะทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงตาม แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวลดลงเข้าสู่กรอบเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม แนวโน้มเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงอาจส่งผลให้ การจ้างงานปรับตัวลดลงในระยะถัดไป

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซน

ภาวะเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนในปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติและหอการค้าไทย พบว่า ขยายตัวร้อยละ 0.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.5 ในปีก่อน มีแนวโน้มขยายตัวตามทิศทางการฟื้นตัวของการค้าโลก ประกอบกับแรงสนับสนุนจากมาตรการ ทางการค้าคลังขนาดใหญ่ของสหภาพยุโรป และการฟื้นตัวของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในประเทศ เพิ่มขึ้น ขณะที่ความสามารถในการลดปริมาณการนำเข้าพลังงาน จากรัสเซียและการเพิ่มปริมาณพลังงานสำรองได้มากขึ้น เป็นส่วนที่ทำให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อปรับตัวลดลง ส่งผลให้ อุปสงค์ภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัว ส่วนปัจจัยลบจาก อัตราดอกเบี้ยที่สูงยังคงฉุดรั้งการลงทุน การบริโภค และการส่งออก ซึ่งอาจมีความผันผวนตามการชะลอตัวของคู่ค้าสำคัญ ๆ โดยเฉพาะจีน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าการส่งออกของยุโรป ทั้งนี้ มีการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางยุโรปมีแนวโน้มที่จะยุติ การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย ภายหลังจากอัตราเงินเฟ้อชะลอตัว ลงอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามอาจจะมีการคงอัตราดอกเบี้ย นโยบายไว้ในระดับสูงต่อไปก่อน จนกว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดระดับ สู่เป้าหมายในระยะปานกลาง

เศรษฐกิจญี่ปุ่น

ภาวะเศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหอการค้าไทย พบว่า ขยายตัวร้อยละ 0.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 1.4 ในปีก่อน เป็นผลมาจากแนวโน้มการชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน สอดคล้องกับค่าจ้างแรงงานแท้จริงที่ยังปรับลดลง อีกทั้งได้รับปัจจัยจากแรงกดดันของอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินที่อ่อนค่า สำหรับภาคการส่งออก คาดว่ามีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวเล็กน้อย เนื่องจากผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่ส่งออกจากญี่ปุ่นอยู่ในหมวดอุตสาหกรรมเคมีคอนดักเตอร์ เช่น รถยนต์และชิ้นส่วน อุปกรณ์ไฟฟ้า และเครื่องจักร ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญมากกว่าร้อยละ 50 ของการส่งออกทั้งหมดของญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องติดตามการส่งออกเป็นระยะ เนื่องจากการชะลอตัวของคู่ค้ารายใหญ่ของญี่ปุ่น เช่น จีน สหรัฐอเมริกา และยุโรป ยังเป็นข้อจำกัดในการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายนอกโดยรวมในปี 2567 อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายภาครัฐจะเป็นตัวช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจ เนื่องจากรัฐบาลได้มีการประกาศมาตรการเศรษฐกิจรอบใหม่และจะกำหนดกรอบวงเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นจากปี 2566 ทั้งนี้ ภายใต้แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะต่ำกว่าเป้าหมายในปี 2567 คาดว่าธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) มีแนวโน้มที่จะคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับต่ำต่อเนื่อง จนกว่าจะสามารถบรรลุอัตราเงินเฟ้อที่ระดับร้อยละ 2.0 ในระยะยาว

เศรษฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีน

ภาวะเศรษฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีนในปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหอการค้าไทย พบว่า ขยายตัวที่ร้อยละ 5.0 ชะลอตัวจากร้อยละ 5.2 ในปีก่อน มีแนวโน้มชะลอตัวลง ตามการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ที่ยังเผชิญกับข้อจำกัดจากปัญหาขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สิน

ที่อยู่ในระดับสูงทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ นอกจากนี้ ความตึงเครียดระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนรวมถึงการกระจายห่วงโซ่อุปทานและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ซบถยังส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องในภาคธุรกิจอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายทางการคลัง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการออกพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มเติมสำหรับโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของนักลงทุนและลดความเสี่ยงด้านหนี้สินของรัฐบาลท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการดำเนินมาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ

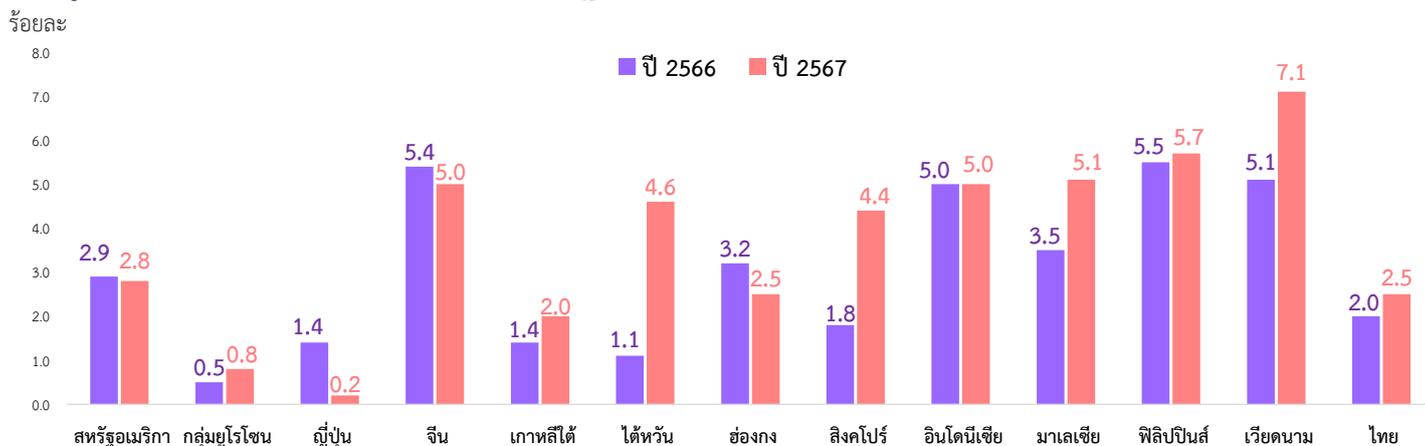
เศรษฐกิจอาเซียน

ภาวะเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหอการค้าไทย พบว่า แนวโน้มขยายตัวสูงขึ้น ตามการขยายตัวของภาคการส่งออกและแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการนำเข้า ประกอบกับการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ขณะที่อัตราเงินเฟ้อในอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ธนาคารทั้งสองประเทศปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงก่อนหน้า

เศรษฐกิจเวียดนาม

ภาวะเศรษฐกิจเวียดนามในปี 2567 จากรายงานวิจัยธนาคารกรุงเทพ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 7.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 8.0 ในปีก่อน โดยเครื่องชี้เศรษฐกิจที่สำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน เช่น การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 404.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐหดตัวร้อยละ 14.3 การนำเข้าสินค้า มีมูลค่า 380.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐขยายตัวร้อยละ 16.7 ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 24.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลลดลงจากปีก่อน ดัชนีราคาผู้บริโภค ขยายตัวร้อยละ 5.5 ลดลงจากร้อยละ 4.4 ในปีก่อน สำหรับอัตราว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.1 ลดลงจากร้อยละ 2.3 ในปีก่อน

แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ปี 2566 และปี 2567

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เศรษฐกิจไทย

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานภาวะเศรษฐกิจไทย ในปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.5 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในปี 2566 ปัจจัยหลักมาจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการอุปโภคภาครัฐบาล การลงทุนภาครัฐขยายตัว

ด้านการผลิต การผลิตสาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนยนต์ และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัว และสาขาการก่อสร้างปรับตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง สาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลง

ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การส่งออกสินค้าขยายตัว และการนำเข้าสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้น

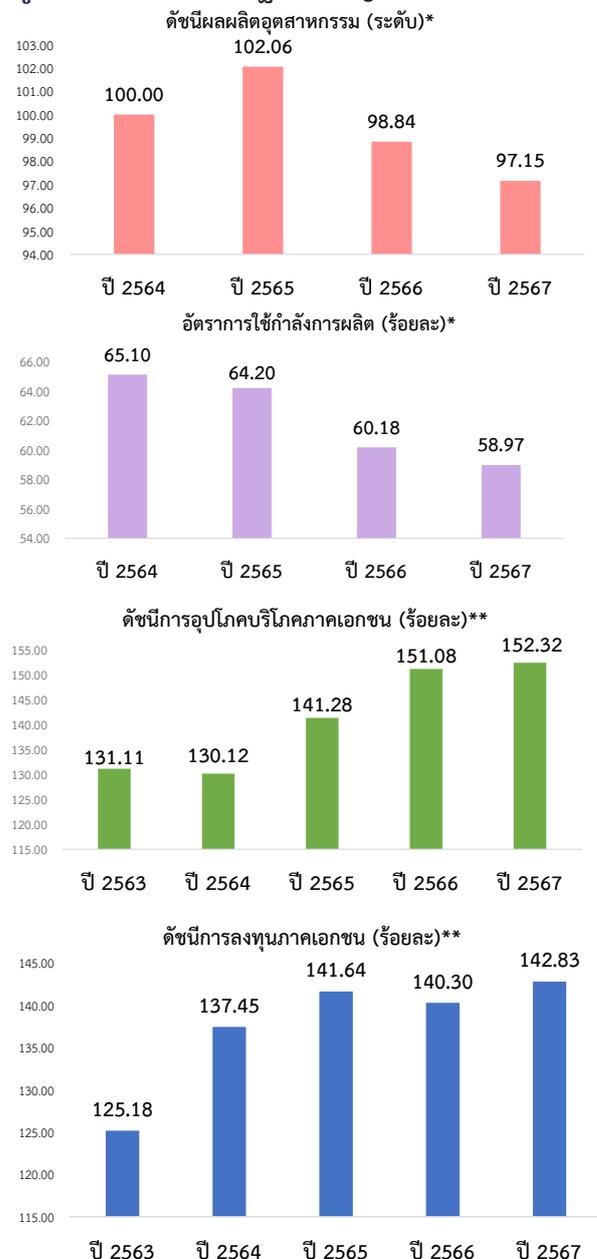
สำหรับปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.3 - 3.3 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.8) โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.3 และร้อยละ 3.2 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 3.5 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.5 - 1.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP

การเปลี่ยนแปลงของเครื่องชี้เศรษฐกิจที่สำคัญของไทย ปี 2567 ปรากฏผลดังนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พบว่า **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม** อยู่ที่ระดับ 97.15 ลดลงร้อยละ 1.71 จากระดับ 98.84 ในปีก่อน ตามการลดลงในอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง การผลิตอุปกรณ์ขนส่ง การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ เป็นต้น **อัตราการใช้จ่ายการผลิต** อยู่ที่ร้อยละ 58.97 ลดลงจากร้อยละ 60.18 ในปี 2566 โดยลดลงในอุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ การผลิตอุปกรณ์ขนส่ง และการผลิตเภสัชภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค และผลิตภัณฑ์จากพืชและสัตว์ที่ใช้รักษาโรค เป็นต้น เมื่อพิจารณาข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า **ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** อยู่ที่ร้อยละ 152.32 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.81 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน โดยดัชนีการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือ ดัชนีการใช้จ่ายภาคบริการ ดัชนียอดขายหมวดโรงแรมและภัตตาคาร และดัชนียอดขายบริการคมนาคมขนส่ง เป็นต้น **ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน** อยู่ที่ร้อยละ 142.83 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.80 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน โดยการลงทุนเพิ่มขึ้นจากการนำเข้าสินค้าทุน และปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ในประเทศ เป็นต้น สำหรับการค้าระหว่างประเทศ พบว่า **การส่งออกสินค้า** มีมูลค่า 297,048.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.81 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากในหมวดสินค้าอุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์โทรคมนาคม และรถยนต์นั่ง เป็นต้น) และสินค้าเหมืองแร่ ทองคำ เป็นต้น **การนำเข้าสินค้า** มีมูลค่า 277,775.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.28 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากในประเภทสินค้าทุน (เรือ อากาศยาน คอมพิวเตอร์ แท่น) ทองคำ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ วงจรพิมพ์ เป็นต้น ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 19,273.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 1.2 ในปีก่อน ตามการชะลอตัวของราคาข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์นม และผักและผลไม้เป็นสำคัญ

แผนภูมิที่ 2 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปี 2563-2567

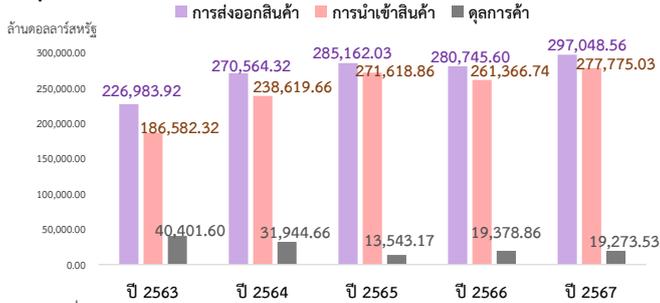

แผนภูมิที่ 3 ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญของไทย ปี 2563-2567

ที่มา : (1) * สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (2) ** ธนาคารแห่งประเทศไทย
หมายเหตุ : (1) ข้อมูลดัชนีการลงทุนภาคเอกชน และการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน เป็นค่าเฉลี่ยจากข้อมูลรายเดือน ซึ่งอาจจะมีคลาดเคลื่อน
(2) ข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม และอัตราการใช้จ่ายการผลิต ใช้ข้อมูลฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2564 ถ่วงน้ำหนัก (Fixed Weight)

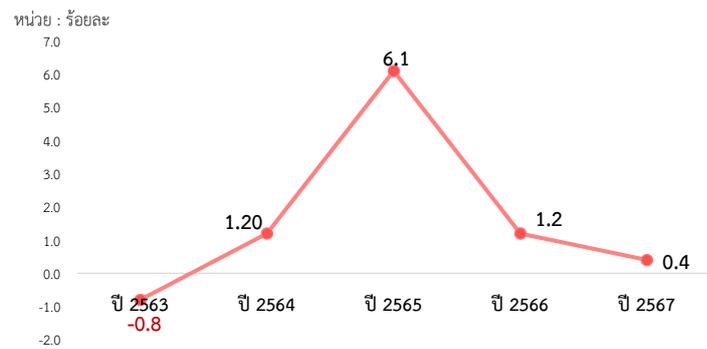
แผนภูมิที่ 4 มูลค่าการส่งออกสินค้า การนำเข้าสินค้า และดุลการค้า ปี 2563-2567

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : มูลค่าการส่งออกสินค้า และการนำเข้าสินค้าตามสถิติดุลการค้าชำระเงิน

แผนภูมิที่ 5 อัตราเงินเฟ้อ ปี 2563-2567

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
สหรัฐอเมริกา	-2.2	6.1	2.5	2.9	2.8
กลุ่มยูโรโซน	-6.2	6.3	3.6	0.5	0.8
ญี่ปุ่น	-4.2	2.7	0.9	1.4	0.1
จีน	2.3	8.6	3.1	5.4	5.0
เกาหลีใต้	-0.7	4.6	2.7	1.4	2.0
ไต้หวัน	3.4	6.7	2.7	1.1	4.6
ฮ่องกง	-6.5	6.5	-3.7	3.2	2.5
สิงคโปร์	-3.9	9.7	4.1	1.8	4.4
อินโดนีเซีย	-2.1	3.7	5.3	5.0	5.0
มาเลเซีย	-5.5	3.3	9.0	3.5	5.1
ฟิลิปปินส์	-9.5	5.7	7.6	5.5	5.7
เวียดนาม	2.9	2.6	8.5	5.1	7.1
ไทย	-6.1	1.6	2.6	2.0	2.5

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 2 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย

เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจไทย	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (ระดับ) *		100.00	102.06	98.84	97.15
%yoy			2.06	-3.16	-1.71
อัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิต (ร้อยละ) *		65.10	64.20	60.18	58.97
ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน **	131.11	130.12	141.28	151.08	152.32
%yoy	-0.66	-0.76	8.58	6.94	0.82
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน **	125.18	137.45	141.64	140.30	142.83
%yoy	-4.78	9.81	3.05	-0.95	1.80
การค้าระหว่างประเทศ					
การส่งออกสินค้า (หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ) **	226,983.92	270,564.32	285,162.03	280,745.60	297,048.56
%yoy	-6.48	19.20	5.40	-1.55	5.81
การนำเข้าสินค้า (หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ) **	186,582.32	238,619.66	271,618.86	261,366.74	277,775.03
%yoy	-13.61	27.89	13.83	-3.77	6.28
ดุลการค้า (หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	40,401.60	31,944.66	13,543.17	19,378.86	19,273.53

ที่มา : (1) * สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (2) ** ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : (1) %yoy หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบกับปีก่อน

(2) ข้อมูลดัชนีการลงทุนภาคเอกชน และการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน เป็นค่าเฉลี่ยจากข้อมูลรายเดือนซึ่งอาจมีความคลาดเคลื่อน

(3) ข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม และอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิต ใช้ข้อมูลฐานเฉลี่ยรายเดือน ปี 2564 ถ่วงน้ำหนัก (Fixed Weight)

สถานการณ์การลงทุน

- โรงงานแจ้งประกอบกิจการเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 17.73
- การจ้างงานของโรงงานขนาดใหญ่ เฉลี่ย 749 คนต่อโรงงาน

สำหรับภาวะการลงทุนที่สะท้อนจากตัวเลขจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตและแจ้งประกอบกิจการในรอบปี 2567 (ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม) พบว่ามีจำนวนโรงงานแจ้งประกอบกิจการใหม่รวมทั้งสิ้น 2,112 โรงงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.73 จากปี 2566 ประกอบกิจการในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลสูงที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32 และร้อยละ 23 ในภาคตะวันออก ในจำนวนโรงงานใหม่นี้จำแนกเป็นโรงงานขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก โรงงานขนาดกลาง และโรงงานขนาดใหญ่ จำนวน 1,834 โรงงาน 244 โรงงาน และ 34 โรงงาน ตามลำดับ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนรวมทั้งสิ้น 286,549 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.63 จากปี 2566 ในจำนวนนี้กว่าครึ่งหนึ่งของมูลค่าการลงทุนรวมเป็นเงินลงทุนจากโรงงานขนาดย่อมหรือขนาดเล็ก (เงินทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท หรือคนงานไม่เกิน 50 คน) ในส่วนของการจ้างงาน พบว่า สร้างการจ้างงานรวมจำนวน 75,889 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.31 จากปีก่อนหน้า

โดยพบว่า โรงงานขนาดใหญ่มีอัตราส่วนการจ้างงานต่อจำนวนโรงงานเฉลี่ยจำนวน 749 คนต่อโรงงาน การจ้างงานเฉลี่ย 93 คนต่อโรงงานขนาดกลาง และการจ้างงานเฉลี่ย 15 คนต่อโรงงานขนาดย่อมหรือเล็ก

สำหรับภาพรวมการลงทุนในตลาดหุ้นไทยหรือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ปิดที่ 1433.38 จุด ในวันที่ 2 มกราคม 2567 และปิดที่ 1379.85 จุดในวันที่ 2 มกราคม 2568 ปรับตัวลดลงร้อยละ 3.73 สำหรับตลาดหุ้นไทยและภาวะเศรษฐกิจในประเทศไทย ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากการค้าระหว่างประเทศทั้งการนำเข้า-ส่งออก นักท่องเที่ยวต่างชาติ และการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ ทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนตลาดหุ้นไทย อย่างไรก็ตามในส่วนของมูลค่าการซื้อขายในกลุ่มนักลงทุนต่างชาติ พบว่า มีมูลค่าสุทธิอยู่ที่ -147,940.14 ล้านบาท¹ กล่าวคือนักลงทุนต่างชาติถอนการลงทุนออกจากตลาดหุ้นไทยมากกว่านำเงินเข้ามาลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีตลาดหุ้นไทยที่ไม่สามารถปรับตัวเพิ่มขึ้นได้เหนือ 1,500 จุด รวมทั้งการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) โดยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 2.50 เป็นร้อยละ 2.25 ในวันที่ 18 ธันวาคม 2567

¹ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ภาวะการทำงานของประชากร

- ตลาดแรงงานปรับตัวรองรับสังคมผู้สูงอายุมากขึ้น สะท้อนจากการจ้างงานที่ขยายตัว
- การจ้างงานภาคเกษตรลดลง ประกอบกับการเคลื่อนย้ายแรงงานไปทำงานนอกภาคเกษตร

จากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2567 มีประเด็นที่น่าสนใจที่สะท้อนถึงภาวะการทำงานที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจ และการเป็นสังคมผู้สูงอายุ ทำให้กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง ซึ่งการวิเคราะห์ภาวะทำงานของประชากรในปี 2567 นำเสนอใน 3 ประเด็นสำคัญ ประกอบด้วย 1) สถานภาพแรงงานของประชากร 2) ชั่วโมงการทำงานของประชากร และ 3) การเคลื่อนย้ายแรงงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพแรงงานของประชากร

ในปี 2567 ประเทศไทยมีประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 59.18 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2566 จำนวน 2.52 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 0.43 โดยในกลุ่มประชากรดังกล่าวจำแนกตามสถานภาพแรงงาน ดังนี้

1.1 ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน พบว่า กำลังแรงงานของไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย โดยในปี 2567 มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 40.36 ล้านคน ลดลงจากปีก่อนหน้าจำนวน 9.06 หมื่นคน คิดเป็นร้อยละ 0.22 ทั้งนี้ในกลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาล ซึ่งในปี 2567 พบว่า มีจำนวนผู้มีงานทำ 39.81 ล้านคน ลดลงจากปีก่อนหน้าจำนวน 1.06 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 0.26 ตามการลดลงของจำนวนผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม สะท้อนจากการลดลงของการจ้างงานในภาคเกษตรกรรมที่สูงถึงร้อยละ 4.40 สำหรับผู้ว่างงาน พบว่า มีจำนวน 4.02 แสนคน อัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0 เพิ่มขึ้น

จากปี 2566 เล็กน้อย จำนวน 7.04 พันคน คิดเป็นร้อยละ 1.78 ในส่วนของผู้รอฤดูกาล ซึ่งเป็นกลุ่มที่รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงานและเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยในปีนี้พบว่า มีจำนวน 1.48 แสนคน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย จำนวน 8.0 พันคน คิดเป็นร้อยละ 5.7

1.2 ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ประกอบด้วย ผู้ไม่มีงานทำ ซึ่งไม่ประสงค์จะทำงาน และผู้ไม่พร้อมที่จะทำงาน เช่น ผู้ทำงานให้แก่อุปการะครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง แม่บ้าน นักเรียน และนักศึกษาเต็มเวลา คนเจ็บ คนพิการที่ไม่สามารถทำงานได้ และผู้ไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเหตุผลอื่น โดยในปี 2567 พบว่า มีผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 18.82 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา จำนวน 3.43 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 1.86 สะท้อนว่าแรงงานบางส่วนมีการเคลื่อนย้ายออกจากตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น โดยเมื่อพิจารณาในรายละเอียดการเพิ่มขึ้นของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน พบว่า เป็นการเพิ่มขึ้นของกลุ่มผู้ที่ต้องการพักผ่อนมากที่สุด ร้อยละ 13.84 รองลงมา คือ กลุ่มที่ยังเด็กหรือชรา ร้อยละ 4.76 และกลุ่มที่ป่วย หรือพิการ จนไม่สามารถทำงานได้ ร้อยละ 2.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน

หน่วย : ล้านคน

สถานภาพแรงงาน	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	55.96	56.27	56.59	56.84	57.09	58.63	58.92	59.18
1.1 ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	38.10	38.42	38.17	38.54	38.70	39.91	40.45	40.36
1.1.1 ผู้มีงานทำ	37.46	37.86	37.61	37.68	37.75	39.22	39.91	39.81
1.1.2 ผู้ว่างงาน	0.45	0.40	0.37	0.65	0.75	0.53	0.40	0.40
1.1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.19	0.16	0.19	0.21	0.20	0.16	0.14	0.15
1.2 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	17.86	17.85	18.40	18.30	18.39	18.72	18.47	18.82
2. อัตราการว่างงาน (%)	1.2	1.1	1.0	1.7	1.9	1.3	1.0	1.0

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ข้อมูลรายปีเป็นการเฉลี่ยจากข้อมูลรายไตรมาส

2. ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์เป็นตัวเลขหนึ่งที่สะท้อนภาวะเศรษฐกิจซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะการทำงาน กล่าวคือ ถ้าภาวะเศรษฐกิจโดยรวมดีก็จะมีการจ้างงานเต็มเวลาหรือมีการจ้างงานล่วงเวลา (Overtime : OT) นั่นคือ จำนวนคนที่ทำงานมากกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จะมีจำนวนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันถ้าภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว หรือถึงขั้นหดตัว ก็จะพบว่า จำนวนคนที่ทำงานเต็มเวลาหรือทำงานล่วงเวลาก็จะมีจำนวนลดลง โดยเมื่อพิจารณาจำนวนคนที่ทำงานมากกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2565 โดยในปีนี้มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 0.45 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 8.14 ในปี 2565 เช่นเดียวกับจำนวนคนที่ทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไปที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ในอัตราที่ลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2565 โดยในปีนี้มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 1.07 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 8.70 ในปี 2565 สอดคล้องกับผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน (ทำงาน 1-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และยังคงการทำงานเพิ่ม) ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการหดตัวร้อยละ 39.16 ในปี 2565 เพิ่มขึ้นมาเป็นการหดตัวร้อยละ 3.66 ในปี 2567 สะท้อนให้เห็นว่าแรงงานที่ทำงานเต็มเวลาหรือทำงานล่วงเวลา (OT) บางส่วนมีจำนวนชั่วโมงการทำงานลดลง และยังคงมีเวลาเหลือมากพอที่จะทำงานเพิ่มได้ แต่แรงงานกลุ่มนี้ยังทำงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรมีแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับเหล่านี้ มีชั่วโมงการทำงานที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

ตารางที่ 4 ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	ปี			
	2564	2565	2566	2567
การจ้างงานรวม	37,767.13	39,221.05	39,912.03	39,806.36
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	87.15	1,453.92	690.98	-105.67
- %yoy	0.23	3.85	1.76	-0.26
50 ชั่วโมงขึ้นไป	5,784.22	6,287.32	6,600.38	6,670.95
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	158.44	503.10	313.06	70.57
- %yoy	2.82	8.70	4.98	1.07
40 - 49 ชั่วโมง	19,292.10	20,991.99	21,061.63	21,199.06
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	6.15	1,699.89	69.64	137.43
- %yoy	0.03	8.81	0.33	0.65
35 - 39 ชั่วโมง	4,748.96	4,973.17	5,038.04	4,976.42
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	199.99	224.22	64.86	-61.62
- %yoy	4.40	4.72	1.30	-1.22

ตารางที่ 4 (ต่อ) ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	ปี			
	2564	2565	2566	2567
30 - 34 ชั่วโมง	1,013.19	938.78	1,077.33	984.26
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	-3.84	-74.40	138.55	-93.07
- %yoy	-0.38	-7.34	14.76	-8.64
ต่ำกว่า 30 ชั่วโมง	6,928.67	6,029.79	6,134.65	5,975.67
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	-273.58	-898.89	104.86	-158.98
- %yoy	-3.80	-12.97	1.74	-2.59
1 - 34 ชั่วโมง (ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน)	374.93	228.09	168.83	162.64
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	51.96	-146.84	- 59.26	-6.18
- %yoy	16.09	-39.16	- 25.98	-3.66

เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ในปี 2567 ตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้มีงานทำ 50 ชั่วโมงขึ้นไป มีจำนวนลดลงจากปีก่อนเกือบทุกระดับการศึกษา ยกเว้นระดับมัธยมศึกษาที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงจากร้อยละ 6.62 ในปี 2566 เป็นร้อยละ 3.53 ในปี 2567 และเมื่อพิจารณาผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน พบว่า มีจำนวนลดลงจากปีก่อนเกือบทุกระดับการศึกษา

ยกเว้นระดับปริญญาตรีและสูงกว่าที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากจากการหดตัวร้อยละ 44.28 ในปี 2566 และกลับมาขยายตัวร้อยละ 27.16 ในปี 2567 สะท้อนให้เห็นว่าแรงงานกลุ่มนี้มีบางส่วนยังทำงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับในกลุ่มแรงงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่ามีชั่วโมงการทำงานที่เพิ่มขึ้น ปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และระดับการศึกษา

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	ประถมศึกษาและต่ำกว่า		มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		ปริญญาตรีและสูงกว่า	
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567
การจ้างงานรวม	14,713.99	14,487.02	13,439.07	13,600.28	4,149.79	4,080.74	7,150.18	7,013.88
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	-140.48	-226.98	650.90	161.21	163.76	-69.05	-73.40	-136.31
- %yoy	-0.95	-1.54	5.09	1.20	4.11	-1.66	-1.02	-1.91
50 ชั่วโมงขึ้นไป	2,377.06	2,347.76	2,541.16	2,630.84	777.60	768.74	783.72	759.28
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	70.48	-29.29	157.86	89.68	50.81	-8.86	25.18	-24.44
- %yoy	3.06	-1.23	6.62	3.53	6.99	-1.14	3.32	-3.12
40 - 49 ชั่วโมง	6,884.87	6,902.18	7,421.62	7,492.11	2,484.41	2,431.88	3,982.93	3,970.53
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	-221.88	17.31	325.74	70.49	84.71	-52.54	-185.87	-12.40
- %yoy	-3.12	0.25	4.59	0.95	3.53	-2.11	-4.46	-0.31
35 - 39 ชั่วโมง	1,801.69	1,703.65	1,311.66	1,321.24	413.26	437.49	1,498.59	1,498.22
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	50.48	-98.03	67.60	9.58	0.83	24.23	-56.80	-0.36
- %yoy	2.88	-5.44	5.43	0.73	0.20	5.86	-3.65	-0.02
30 - 34 ชั่วโมง	438.97	417.85	331.73	309.08	84.96	84.00	210.47	161.52
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	-10.59	-21.11	55.61	-22.65	16.18	-0.96	71.31	-48.95
- %yoy	-2.36	-4.81	20.14	-6.83	23.52	-1.13	51.25	-23.26

ตารางที่ 5 (ต่อ) ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และระดับการศึกษา

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	ประถมศึกษาและต่ำกว่า		มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		ปริญญาตรีและสูงกว่า	
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567
ต่ำกว่า 30 ชั่วโมง	3,211.41	3,115.56	1,832.90	1,847.02	389.56	358.64	674.49	624.32
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	-28.97	-95.85	44.09	14.12	11.22	-30.92	72.78	-50.16
- %yoy	-0.89	-2.98	2.46	0.77	2.97	-7.94	12.09	-7.44
1 - 34 ชั่วโมง (ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน)	89.44	82.23	59.89	59.58	10.74	10.30	8.15	10.36
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	-36.46	-7.21	-12.17	-0.32	-4.28	-0.44	-6.48	2.21
- %yoy	-28.96	-8.06	-16.88	-0.53	-28.49	-4.14	-44.28	27.16

เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ตามช่วงอายุ พบว่า ในปี 2567 มีขยายตัวของการทำงานในกลุ่มแรงงานผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) สูงกว่าแรงงานกลุ่มอื่น (ร้อยละ 3.11) เมื่อเปรียบเทียบกับ การเปลี่ยนแปลงต่อปี สอดคล้องกับการขยายตัวของผู้ทำงานล่วงเวลาในกลุ่มแรงงานสูงอายุ (ผู้ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไป) ที่สูงกว่าแรงงานกลุ่มอื่น (ร้อยละ 8.33) และการลดลงของผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงานในกลุ่มแรงงานสูงอายุที่สูงกว่าแรงงานกลุ่มอื่น (ลดลงร้อยละ 14.60) สะท้อนให้เห็นว่าตลาดแรงงานมีการปรับตัวเพื่อรองรับการ

เปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมอันเกิดจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Complete Aged Society) ของประเทศไทย โดยในปีนี้เป็นประเทศไทยมีผู้สูงอายุ จำนวน 14.16 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 20.20 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นจาก จำนวน 13.64 ล้านคน ในปี 2566 โดยเป็นผู้สูงอายุที่ทำงาน จำนวน 5.26 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 37.20 ของจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้น 0.20 ล้านคน จากปี 2566 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567) ปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และช่วงอายุ

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	วัยแรงงานตอนต้น (อายุ 15 - 29 ปี)		วัยแรงงานตอนกลาง (อายุ 30 - 39 ปี)		วัยแรงงานตอนปลาย (อายุ 40 - 59 ปี)		ผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป)	
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567
การจ้างงานรวม	8,109.07	7,997.33	8,710.15	8,748.73	18,042.74	17,853.41	5,050.07	5,206.89
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	134.18	-111.74	103.44	38.59	113.35	-189.33	340.01	156.82
- %yoy	1.68	-1.38	1.20	0.44	0.63	-1.05	7.22	3.11
50 ชั่วโมงขึ้นไป	1,249.29	1,248.72	1,469.47	1,466.02	3,065.73	3,072.32	815.89	883.89
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากปีก่อน	59.49	-0.57	32.70	-3.45	135.62	6.59	85.25	68.00
- %yoy	5.00	-0.05	2.28	-0.23	4.63	0.21	11.67	8.33
40 - 49 ชั่วโมง	4,817.44	4,771.77	5,046.77	5,148.62	9,256.30	9,231.08	1,941.12	2,047.60
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากปีก่อน	65.73	-45.67	-24.33	101.85	-75.57	-25.23	103.82	106.47
- %yoy	1.38	-0.95	-0.48	2.02	-0.81	-0.27	5.65	5.49
35 - 39 ชั่วโมง	841.25	824.65	1,009.25	1,001.21	2,468.31	2,420.19	719.22	730.37
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากปีก่อน	-12.99	-16.60	9.87	-8.04	13.93	-48.12	54.06	11.14
- %yoy	-1.52	-1.97	0.99	-0.80	0.57	-1.95	8.13	1.55

ตารางที่ 6 (ต่อ) ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และช่วงอายุ

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	วัยแรงงานตอนต้น (อายุ 15 - 29 ปี)		วัยแรงงานตอนกลาง (อายุ 30 - 39 ปี)		วัยแรงงานตอนปลาย (อายุ 40 - 59 ปี)		ผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป)	
	ปี 256	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567
30 - 34 ชั่วโมง	215.62	185.18	237.77	206.11	483.91	450.02	140.03	142.94
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากช่วงเดียวกันของปีก่อน	51.58	-30.44	59.31	-31.66	32.83	-33.88	-5.17	2.91
- %yoy	31.44	-14.12	33.23	-13.31	7.28	-7.00	-3.56	2.08
ต่ำกว่า 30 ชั่วโมง	985.47	967.01	946.89	926.77	2,768.49	2,679.80	1,433.80	1,402.09
- จำนวนเพิ่ม/ลด จากช่วงเดียวกันของปีก่อน	-29.63	-18.45	25.90	-20.12	6.54	-88.69	102.05	-31.71
- %yoy	-2.92	-1.87	2.81	-2.12	0.24	-3.20	7.66	-2.21
1 - 34 ชั่วโมง(ผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน)	52.54	52.74	27.98	27.22	69.69	66.79	18.62	15.90
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	-5.75	0.20	- 12.81	-0.76	-36.70	-2.90	-4.00	-2.72
- %yoy	-9.87	0.38	-31.41	-2.73	-34.50	-4.16	-17.68	-14.60

เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ในปี 2567 ตามภาคเศรษฐกิจ พบว่า การจ้างงานในภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลงจากปี 2566 (ร้อยละ 4.40) ตามการลดลงของการผลิตสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการลดลงของจำนวนผู้ทำงานล่วงเวลา (ผู้ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไป) ในภาคการเกษตร (ลดลงร้อยละ 4.85) ขณะที่การจ้างงาน

นอกภาคการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นถึงแม้ว่าจะเป็นไปในทิศทางที่ลดลงจากร้อยละ 2.05 ในปี 2566 เป็นร้อยละ 1.52 ในปี 2567 แต่ผู้มีงานทำในสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาอุตสาหกรรม และสาขาก่อสร้างยังสามารถขยายตัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงของจำนวนผู้ทำงานล่วงเวลานอกภาคการเกษตร จากร้อยละ 4.75 ในปี 2566 เป็นร้อยละ 2.34 ในปี 2567 ปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และภาคเศรษฐกิจ

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	ภาคการเกษตร		นอกภาคการเกษตร	
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567
การจ้างงานรวม	12,049.82	11,519.83	27,862.21	28,286.53
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	130.94	-530.00	560.03	424.32
- %yoy	1.10	-4.40	2.05	1.52
50 ชั่วโมงขึ้นไป	1,170.87	1,114.13	5,429.52	5,556.82
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	66.81	-56.73	246.26	127.30
- %yoy	6.05	-4.85	4.75	2.34
40 - 49 ชั่วโมง	4,175.71	4,005.52	16,885.92	17,193.54
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	-69.67	-170.20	139.31	307.63
- %yoy	-1.64	-4.08	0.83	1.82
35 - 39 ชั่วโมง	2,046.14	1,921.76	2,991.89	3,054.65
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากปีก่อน	123.41	-124.38	-58.55	62.76
- %yoy	6.42	-6.08	-1.92	2.10

ตารางที่ 7 (ต่อ) ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และภาคเศรษฐกิจ

หน่วย : พันคน

ชั่วโมงการทำงาน ต่อสัปดาห์	ภาคเกษตรกรรม		นอกภาคเกษตรกรรม	
	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2566	ปี 2567
30 - 34 ชั่วโมง	440.08	432.83	637.25	551.43
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากช่วงเดียวกันของปีก่อน	-24.82	-7.26	163.37	-85.81
- %yoy	-5.34	-1.65	34.47	-13.47
ต่ำกว่า 30 ชั่วโมง	4,217.02	4,045.59	1,917.63	1,930.08
- จำนวนเพิ่ม/ลดจากช่วงเดียวกันของปีก่อน	35.22	-171.43	69.64	12.45
- %yoy	0.84	-4.07	3.77	0.65

3. การเคลื่อนย้ายแรงงาน

การเคลื่อนย้ายแรงงานเกิดจากปัจจัยความไม่สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานแรงงานในระบบเศรษฐกิจ โดยอาจจะเกิดขึ้นระหว่างพื้นที่ในลักษณะของการย้ายถิ่นหรือการเคลื่อนย้ายระหว่างภาคการผลิตที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2559) โดยจำนวนผู้มีงานทำเฉลี่ยย้อนหลัง 10 ปี (ปี 2557-2567) ในภาคการเกษตรมีสัดส่วนลดลง (ร้อยละ 0.18) สวนทางการเพิ่มขึ้นของ

ภาคการผลิต (ร้อยละ 0.35) และภาคบริการและการค้า (ร้อยละ 1.31) สะท้อนถึงการเคลื่อนย้ายแรงงานในภาคการเกษตรยังคงเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่หรือนอกภาคการเกษตรมากขึ้น และหากการเคลื่อนย้ายในลักษณะดังกล่าวมีปริมาณที่มากเกินไป อาจส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตรได้ ดังนั้นจึงเป็นภารกิจที่สำคัญของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการวางแผนหรือกำหนดมาตรการในการดึงดูดให้แรงงานกลับเข้าสู่ภาคการเกษตรให้มากขึ้น เพื่อลดระดับภาวะการขาดแคลนอุปทานแรงงานในภาคการเกษตร ปรากฏตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผู้มีงานทำจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

ปี	ภาคการเกษตร (ล้านคน)	ภาคการผลิต (ล้านคน)	ภาคบริการและการค้า (ล้านคน)
2557	11.78	8.56	17.12
%YOY	-	-	-
2558	12.27	9.00	16.74
%YOY	4.16	5.14	-2.22
2559	11.75	8.92	17.02
%YOY	-4.24	-0.89	1.67
2560	11.78	8.56	17.12
%YOY	0.26	-4.04	0.59
2561	12.17	8.63	17.06
%YOY	3.31	0.82	-0.35
2562	11.82	8.59	17.20
%YOY	-2.88	-0.46	0.82
2563	11.81	8.50	17.37
%YOY	-0.08	-1.05	0.99
2564	12.03	8.40	17.33
%YOY	1.86	-1.18	-0.23

ตารางที่ 8 (ต่อ) ผู้มีงานทำจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

ปี	ภาคการเกษตร (ล้านคน)	ภาคการผลิต (ล้านคน)	ภาคบริการและการค้า (ล้านคน)
2565	11.92	8.71	18.59
%YOY	-0.91	3.69	7.27
2566	12.05	8.74	19.12
%YOY	1.09	0.34	2.85
2567	11.52	8.84	19.44
%YOY	-4.40	1.14	1.67
อัตราการเปลี่ยนแปลงเฉลี่ย (ปี 2557 - 2567)	-0.18	0.35	1.31

โดยสรุปภาวะการทำงานของประชากรในปี 2567 ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.26 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงของกลุ่มแรงงานที่ทำงานเต็มเวลาหรือทำงานล่วงเวลา (Overtime : OT) ซึ่งสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกลุ่มผู้ทำงานต่ำกว่าระดับด้านชั่วโมงการทำงาน (ทำงาน 1-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และยังคงต้องการทำงานเพิ่ม) โดยเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมาก สะท้อนว่าผู้ที่ทำงานเต็มเวลาหรือทำงานล่วงเวลาบางส่วนมีจำนวนชั่วโมงการทำงานลดลง และยังคงมีเวลาเหลือมากพอที่จะทำงานเพิ่มได้ แต่ยังไม่สามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ โดยในปีนี้มี การจ้างงานเต็มเวลาและล่วงเวลาในกลุ่มแรงงานสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มากขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าตลาดแรงงานมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมอันเกิดจากการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์

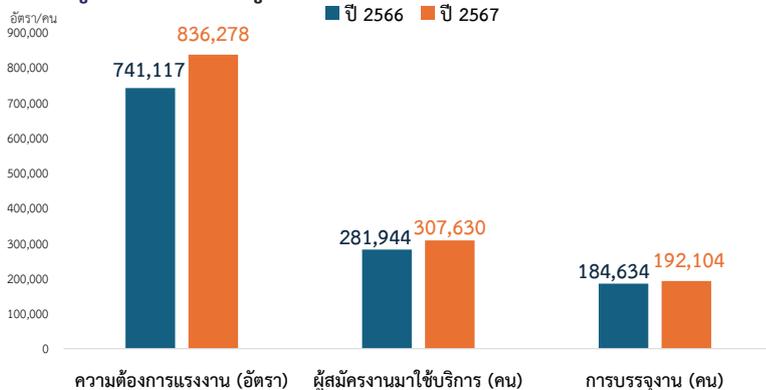
(Complete Aged Society) ของประเทศไทย สำหรับการจ้างงานเต็มเวลาและล่วงเวลาในภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลงตามการลดลงของการผลิตสินค้าเกษตรสำคัญบางรายการ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ขณะที่การจ้างงานเต็มเวลาและล่วงเวลานอกภาคเกษตรกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง แต่ผู้มีงานทำในสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาอุตสาหกรรม และสาขาก่อสร้างยังสามารถขยายตัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับการเคลื่อนย้ายของแรงงานในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา (2557-2567) ที่มีแนวโน้มเคลื่อนย้ายมาทำงานในเมืองใหญ่หรือนอกภาคการเกษตรมากขึ้น โดยหากการเคลื่อนย้ายในลักษณะดังกล่าวมีปริมาณที่มากเกินไป อาจส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตรได้ จึงถือเป็นภารกิจที่สำคัญของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการวางแผนหรือกำหนดมาตรการในการดึงดูดให้แรงงานกลับเข้าสู่ภาคการเกษตรให้มากขึ้น เพื่อลดระดับภาวะการขาดแคลนอุปทานแรงงานในภาคเกษตรกรรม

ความต้องการแรงงาน ผ่านบริการจัดหางานของรัฐ

- ภาคบริการและการค้าต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น จากการขยายตัวของธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม
- กลุ่มผู้ที่สามารถใช้เทคโนโลยีและปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีได้ดี ได้รับการบรรจุงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

กรมการจัดหางานได้รับแจ้งความต้องการแรงงาน (ตำแหน่งงานว่าง) จากนายจ้าง/สถานประกอบการ ปี 2567 จำนวน 836,278 อัตรา มีผู้สมัครงานมาใช้บริการ จำนวน 307,630 คน และได้รับการบรรจุเข้าทำงาน จำนวน 192,104 คน เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างความต้องการแรงงานกับผู้สมัครงานมาใช้บริการ พบว่า มีผู้สมัครงานคิดเป็นร้อยละ 36.79 ของจำนวนความต้องการแรงงาน ในขณะที่สัดส่วนผู้สมัครงานที่มาใช้บริการได้รับการบรรจุงานคิดเป็นร้อยละ 62.45 โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภูมิที่ 6 จำนวนผู้รับบริการกรมการจัดหางาน

1. ความต้องการแรงงาน

1.1 ความต้องการแรงงานตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานตามระดับการศึกษา พบว่า นายจ้าง/สถานประกอบการต้องการแรงงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา มากที่สุด จำนวน 328,459 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 39.28 สะท้อนให้เห็นว่า นายจ้าง/สถานประกอบการต้องการแรงงานฝีมือที่มีทักษะและความสามารถในการทำงานที่เฉพาะทางในอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มผลผลิตของสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ รองลงมา

คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 278,163 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 33.26 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 131,051 คิดเป็นร้อยละ 15.67 ของความต้องการแรงงานทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะความต้องการแรงงานในด้านระดับการศึกษาไม่เปลี่ยนแปลงจากปีก่อนหน้า โดยความต้องการแรงงานในระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา ยังเป็นที่ต้องการแรงงานอันดับแรก ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการแรงงานมากในอุตสาหกรรมการขายปลีก การขายส่ง ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์ และการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ และลำดับความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	741,117	100.00		836,278	100.00	
ประถมศึกษา	99,514	13.43	4	98,605	11.79	4
มัธยมศึกษา	244,967	33.05	2	278,163	33.26	2
ปวช.-ปวส./อนุปริญญา	276,935	37.37	1	328,459	39.28	1
ปริญญาตรีขึ้นไป	119,701	16.15	3	131,051	15.67	3

1.2 ความต้องการแรงงานตามช่วงอายุ

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานตามช่วงอายุพบว่า นายจ้าง/สถานประกอบการ ต้องการแรงงานที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี มากที่สุด จำนวน 221,475 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 26.48 รองลงมา คือ อายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 218,440 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 26.12 และช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 194,853 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 23.30 ของความต้องการแรงงานทั้งหมด อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับคุณลักษณะความต้องการแรงงานตามลำดับสัดส่วน พบว่า โครงสร้าง

ลำดับสัดส่วนความต้องการแรงงานตามช่วงอายุนายจ้าง/สถานประกอบการยังคงต้องการแรงงานในกลุ่มอายุ 25-29 ปี เป็นลำดับแรก (ตารางที่ 10) กรณีดังกล่าวอาจเนื่องมาจากนายจ้าง/สถานประกอบการที่มาใช้บริการแจ้งความต้องการแรงงานผ่านกรมการจัดหางานเป็นนายจ้าง/สถานประกอบการขนาดเล็ก และประกอบกิจการในภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น ดังนั้นจึงต้องการแรงงานในวัยกำลังแรงงานมากกว่าแรงงานสูงอายุ

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ และลำดับความต้องการแรงงาน จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	741,117	100.00		836,278	100.00	
น้อยกว่า 25 ปี	203,174	27.41	1	218,440	26.12	2
25-29 ปี	195,540	26.38	2	221,475	26.48	1
30-39 ปี	169,858	22.92	3	194,853	23.30	3
40-49 ปี	119,882	16.18	4	146,327	17.50	4
50 ปีขึ้นไป	52,663	7.11	5	55,183	6.60	5

1.3 ความต้องการแรงงานตามหมวดอาชีพ

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานตามหมวดอาชีพพบว่า นายจ้าง/สถานประกอบการ ต้องการแรงงานไปทำงานในหมวดอาชีพงานพื้นฐานมากที่สุด จำนวน 326,262 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 39.01 รองลงมา คือ หมวดอาชีพช่างเทคนิค จำนวน 142,590 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 17.05 และหมวดอาชีพพนักงานบริการและพนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 116,406 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 13.92 ของความต้องการแรงงานทั้งหมด อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับคุณลักษณะความต้องการแรงงานในด้านอาชีพ พบว่า โครงสร้างลำดับสัดส่วนความต้องการแรงงานเปลี่ยนแปลงจากปีก่อนในหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงานปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.20 โดยตำแหน่งที่ต้องการแรงงานมากที่สุด ได้แก่ ช่างเครื่องและช่างปรับแต่งรถยนต์ ช่างไฟฟ้าอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ และช่างตัดเย็บเครื่องแต่งกายและช่างทำหมวก (ยกเว้นขนสัตว์) ตามลำดับ

หากพิจารณาถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงจากปีก่อนพบว่า ภาคบริการและการค้ามีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นสะท้อนจากความต้องการแรงงานในหมวดพนักงานบริการและพนักงานขายในร้านค้าและตลาด เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.28 ทั้งนี้เนื่องมาจากความต้องการแรงงานเพื่อรองรับการขยายตัวหรือขยายสาขาของธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม (Food and beverage service activities) และความสะดวกจากบริการแอปพลิเคชันส่งอาหาร (Food Delivery Applications) รวมถึงต้องการแรงงานรองรับภาคการท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติ ซึ่งจากการคาดการณ์ของวิจัยกรุงศรี คาดว่า ปี 2567-2569 ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่มจะเติบโตร้อยละ 4.0-5.0 ต่อปี (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา, 2567) ส่งผลให้นายจ้าง/สถานประกอบการต้องการแรงงานภาคบริการเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะงานที่ต้องสร้างความสัมพันธ์และความพึงพอใจให้กับลูกค้าและสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ และลำดับความต้องการแรงงาน จำแนกตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	741,117	100.00		836,278	100.00	
ผู้บริหารและผู้จัดการ	28,894	3.90	8	20,627	2.47	8
ผู้ประกอบการวิชาชีพต่าง ๆ	33,139	4.47	7	32,667	3.91	7
ช่างเทคนิค	131,772	17.78	2	142,590	17.05	2

ตารางที่ 11 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ และลำดับความต้องการแรงงาน จำแนกตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
เสมียน เจ้าหน้าที่	81,722	11.03	4	104,763	12.53	4
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	87,997	11.87	3	116,406	13.92	3
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตร	2,682	0.36	9	3,547	0.42	9
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือ	47,024	6.35	5	40,298	4.82	6
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน	44,979	6.07	6	49,118	5.87	5
อาชีพงานพื้นฐาน	282,908	38.17	1	326,262	39.01	1

1.4 ความต้องการแรงงานตามหมวดอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่า นายจ้าง/สถานประกอบการ ต้องการแรงงานไปทำงานในหมวดอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด จำนวน 319,251 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 38.18 รองลงมา คือ หมวดอุตสาหกรรมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน 224,743 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 26.87 และหมวดอุตสาหกรรมกิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจการทางวิชาการ จำนวน 67,817 อัตรา

คิดเป็นร้อยละ 8.11 ของความต้องการแรงงานทั้งหมด เมื่อพิจารณาโครงสร้างความต้องการแรงงาน พบว่า อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหารมีลำดับสัดส่วนลดลงจากปีก่อน อย่างไรก็ตามความต้องการแรงงานกลับเพิ่มขึ้น ร้อยละ 28.70 สอดคล้องกับดัชนีการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และดัชนีการใช้จ่ายภาคบริการที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 34.82 และร้อยละ 6.27 ตามลำดับ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2568) ส่งผลให้นายจ้าง/สถานประกอบการต้องแรงงานเพื่อรองรับภาคการบริการและการท่องเที่ยว

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ และลำดับความต้องการแรงงาน จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม

หมวดอุตสาหกรรม	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	741,117	100.00		836,278	100.00	
เกษตรกรรมการป่าไม้และการประมง	12,439	1.68	10	10,887	1.30	10
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	3,977	0.54	15	4,154	0.50	15
การผลิต	304,352	41.07	1	319,251	38.18	1
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ	1,479	0.20	17	2,007	0.24	17
การจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	1,107	0.15	18	1,600	0.19	18
การก่อสร้าง	30,956	4.18	5	26,501	3.17	5
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	180,382	24.34	2	224,743	26.87	2
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	28,612	3.86	6	25,959	3.10	6
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	45,666	6.16	3	58,770	7.03	4
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	8,371	1.13	12	10,483	1.25	11
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	24,407	3.29	7	25,914	3.10	7
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	15,551	2.10	8	18,080	2.16	8
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจการทางวิชาการ	41,137	5.55	4	67,817	8.11	3
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	11,512	1.55	11	7,934	0.95	13

ตารางที่ 12 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ และลำดับความต้องการแรงงาน จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม

หมวดอุตสาหกรรม	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	13,209	1.78	9	12,942	1.55	9
การศึกษา	2,921	0.39	16	2,635	0.32	16
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	8,158	1.10	13	8,809	1.05	12
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	211	0.03	20	558	0.07	19
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	6,318	0.85	14	6,804	0.81	14
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนกิจกรรมการผลิตสินค้า และบริการที่ทำขึ้นเอง เพื่อใช้ในครัวเรือน	303	0.04	19	423	0.05	20
กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศ และภาคีสมาชิก	49	0.01	21	7	0.001	21

2. ผู้สมัครงานมาใช้บริการ

เมื่อพิจารณาข้อมูลผู้สมัครงานมาใช้บริการในปี 2567 พบว่า มีผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางานกับกรมการจัดหางาน จำนวน 307,630 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2566 จำนวน 25,686 คน คิดเป็นร้อยละ 9.11 และเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ที่ผู้สมัครงาน ที่มาใช้บริการอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น จึงวิเคราะห์คุณลักษณะของ ผู้สมัครงานมาใช้บริการตามระดับการศึกษา ช่วงอายุ และอาชีพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผู้สมัครงานมาใช้บริการตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาข้อมูลผู้สมัครงานมาใช้บริการกับ กรมการจัดหางานตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้สมัครงานสนใจ สมัครงานในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 131,324 คน คิดเป็นร้อยละ 42.69 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 83,535 คน คิดเป็นร้อยละ 27.15 ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา จำนวน 55,019 คน คิดเป็นร้อยละ 17.89 ของผู้สมัครงานมาใช้ บริการทั้งหมด

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ และลำดับของผู้สมัครงานมาใช้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	281,944	100.00		307,630	100.00	
ประถมศึกษา	34,622	12.28	4	37,752	12.27	4
มัธยมศึกษา	115,141	40.84	1	131,324	42.69	1
ปวช.-ปวส./อนุปริญญา	52,802	18.73	3	55,019	17.89	3
ปริญญาตรีขึ้นไป	79,379	28.15	2	83,535	27.15	2

2.2 ผู้สมัครงานมาใช้บริการตามช่วงอายุ

เมื่อพิจารณาข้อมูลผู้สมัครงานมาใช้บริการตาม ช่วงอายุ พบว่า ผู้สมัครงานมาใช้บริการเป็นกลุ่มที่มีอายุ 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 101,154 คน คิดเป็นร้อยละ 32.88 รองลงมา คือ อายุ 25-29 ปี จำนวน 67,116 คน คิดเป็นร้อยละ 21.82 และช่วงอายุน้อยกว่า 25 ปี จำนวน 54,742 คน คิดเป็นร้อยละ 17.79

เมื่อพิจารณาโครงสร้างความต้องการแรงงาน พบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง อย่างไรก็ตามมีผู้สมัครงาน มาใช้บริการช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 24.32 ซึ่งสอดคล้องกับสัดส่วนผู้มีงานทำในช่วงอายุดังกล่าวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.74²

²ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ประมวลผลโดยกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ และลำดับของผู้สมัครงานมาใช้บริการ จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	281,944	100.00		307,630	100.00	
น้อยกว่า 25 ปี	56,932	20.19	3	54,742	17.79	4
25-29 ปี	64,515	22.88	2	67,116	21.82	2
30-39 ปี	89,905	31.89	1	101,154	32.88	1
40-49 ปี	53,875	19.11	4	63,835	20.75	3
50 ปีขึ้นไป	16,717	5.93	5	20,783	6.76	5

2.3 ผู้สมัครงานมาใช้บริการตามหมวดอาชีพ

เมื่อพิจารณาข้อมูลผู้สมัครงานมาใช้บริการตามหมวดอาชีพ พบว่า ผู้สมัครงานในหมวดอาชีพงานพื้นฐานมากที่สุด จำนวน 102,951 คน คิดเป็นร้อยละ 33.47 รองลงมา คือ หมวดอาชีพช่างเทคนิค จำนวน 58,447 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และหมวดอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 56,459 คน คิดเป็นร้อยละ 18.35 ของผู้สมัครงาน

มาใช้บริการทั้งหมด ทั้งนี้พบว่า ผู้สมัครงานที่ใช้บริการในหมวดอาชีพช่างเทคนิคมีลำดับสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นลำดับที่ 2 จากลำดับที่ 3 ในปีก่อน และอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.67 สอดคล้องกับความต้องการแรงงานที่เพิ่มขึ้นในหมวดดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าผู้สมัครงานสนใจสมัครงานในหมวดอาชีพที่ต้องใช้ทักษะมากขึ้น ซึ่งตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ และลำดับของผู้สมัครงานมาใช้บริการ จำแนกตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	281,944	100.00		307,630	100.00	
ผู้บริหารและผู้จัดการ	11,640	4.13	7	8,464	2.75	8
ผู้ประกอบการวิชาชีพต่าง ๆ	18,347	6.51	5	23,575	7.66	5
ช่างเทคนิค	51,873	18.40	3	58,447	19.00	2
เสมียน เจ้าหน้าที่	55,799	19.79	2	56,459	18.35	3
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	30,278	10.74	4	30,949	10.06	4
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตร	493	0.17	9	707	0.23	9
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือ	9,980	3.54	8	10,404	3.38	7
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน	12,453	4.42	6	15,674	5.10	6
อาชีพงานพื้นฐาน	91,081	32.30	1	102,951	33.47	1

3. การบรรจุนาน

เมื่อพิจารณาข้อมูลการบรรจุนานในปี 2567 พบว่า มีผู้ได้รับการบรรจุนาน จำนวน 192,104 คน เพิ่มขึ้นจาก ปี 2566 จำนวน 7,470 คน คิดเป็นร้อยละ 4.05 เพื่อให้สามารถ วิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อการบรรจุนานชัดเจนยิ่งขึ้น จึงวิเคราะห์ คุณลักษณะของการบรรจุนานตามระดับการศึกษา ช่วงอายุ อาชีพ และอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การบรรจุนานตามระดับการศึกษา

เมื่อพิจารณาข้อมูลการบรรจุนานตามระดับการศึกษา ในปี 2567 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้รับการบรรจุนานมากที่สุด จำนวน 95,321 คน คิดเป็นร้อยละ 49.62 รองลงมา คือ ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา จำนวน 34,923 คน

คิดเป็นร้อยละ 18.18 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 33,206 คน คิดเป็นร้อยละ 17.28 ของการบรรจุนานทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบโครงสร้างลำดับสัดส่วนการบรรจุนานตาม ระดับการศึกษาในปี 2567 ไม่เปลี่ยนแปลงในระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษา อย่างไรก็ตามโครงสร้างลำดับสัดส่วน มีการเปลี่ยนแปลงในระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา โดยปรับ เพิ่มขึ้นเป็นลำดับที่ 2 จากลำดับที่ 3 ในปีก่อน และอัตราการ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 4.90 สำหรับการ ศึกษาาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีโครงสร้างลำดับสัดส่วน ปรับลดลง และอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 4.75

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ และลำดับของการบรรจุนาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	184,634	100.00		192,104	100.00	
ประถมศึกษา	28,082	15.21	4	28,654	14.92	4
มัธยมศึกษา	88,400	47.88	1	95,321	49.62	1
ปวช.-ปวส./อนุปริญญา	33,291	18.03	3	34,923	18.18	2
ปริญญาตรีขึ้นไป	34,861	18.88	2	33,206	17.28	3

3.2 การบรรจุนานตามช่วงอายุ

เมื่อพิจารณาข้อมูลการบรรจุนานตามช่วงอายุ พบว่า ผู้ที่ได้รับการบรรจุนานเป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 65,443 คน คิดเป็นร้อยละ 34.07 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 44,043 คน คิดเป็นร้อยละ 22.93 และช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 38,149 คน คิดเป็นร้อยละ 19.86 ของการบรรจุนานทั้งหมด เมื่อพิจารณาโครงสร้างลำดับสัดส่วน

ของการบรรจุนานตามช่วงอายุ พบว่า ไม่เปลี่ยนแปลงจากปีก่อน สะท้อนให้ถึงการคัดเลือกคนเข้าทำงานโดยนายจ้าง/สถานประกอบการยังคงต้องการแรงงานที่มีประสบการณ์ หรือมีทักษะพร้อมทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาหรือกลุ่มที่เริ่มหางานทำหรือ มีประสบการณ์การทำงานไม่มากนัก

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ และลำดับของการบรรจุนาน จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	184,634	100.00		192,104	100.00	
น้อยกว่า 25 ปี	32,361	17.53	4	30,457	15.85	4
25-29 ปี	38,759	20.99	3	38,149	19.86	3
30-39 ปี	61,355	33.23	1	65,443	34.07	1
40-49 ปี	39,353	21.31	2	44,043	22.93	2
50 ปีขึ้นไป	12,806	6.94	5	14,012	7.29	5

3.3 การบรรจุงานตามหมวดอาชีพ

เมื่อพิจารณาการบรรจุงานตามหมวดอาชีพ พบว่า มีผู้ได้รับการบรรจุงานในหมวดอาชีพงานพื้นฐานมากที่สุด จำนวน 85,575 คน คิดเป็นร้อยละ 44.55 รองลงมา คือ หมวดอาชีพช่างเทคนิค จำนวน 32,667 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และหมวดอาชีพเสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 26,149 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 13.61 ของการบรรจุงานทั้งหมด อย่างไรก็ตาม

เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะการบรรจุงานตามหมวดอาชีพ ตามลำดับสัดส่วน พบว่า ในปี 2567 โครงสร้างลำดับสัดส่วน การบรรจุงานไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งหมวดอาชีพช่างเทคนิค เป็นกลุ่มอาชีพที่สามารถใช้เทคโนโลยีและปรับตัวในการใช้ เทคโนโลยีได้ดี จึงได้รับการบรรจุงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 2 และเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.45

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ และลำดับของการบรรจุงาน จำแนกตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	184,634	100.00		192,104	100.00	
ผู้บริหารและผู้จัดการ	4,199	2.27	8	2,807	1.46	8
ผู้ประกอบการวิชาชีพต่าง ๆ	4,745	2.57	7	4,824	2.51	7
ช่างเทคนิค	31,274	16.94	2	32,667	17.00	2
เสมียน เจ้าหน้าที่	24,224	13.12	3	26,149	13.61	3
พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	22,795	12.35	4	23,918	12.45	4
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตร	293	0.16	9	471	0.25	9
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือ	6,659	3.61	6	6,177	3.22	6
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน	8,527	4.62	5	9,516	4.95	5
อาชีพงานพื้นฐาน	81,917	44.37	1	85,575	44.55	1

3.4 การบรรจุงานตามหมวดอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาการบรรจุงานตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่า มีผู้ได้รับการบรรจุงานในหมวดอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด จำนวน 77,793 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมา คือ หมวดอุตสาหกรรมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซม ยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน 50,362 คน คิดเป็นร้อยละ 26.22 และหมวดอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 13,569 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06 ของการบรรจุงานทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับเชิงโครงสร้างจากลำดับสัดส่วนพบว่า

มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามหมวดอุตสาหกรรม ที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมไฟฟ้า ก๊าซ ใอน้ำ และระบบการปรับอากาศ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 101.17 เช่นเดียวกับความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 35.70) สอดคล้องกับภาคการผลิตที่ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการบริโภค ภายในประเทศ สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในหมวด เครื่องปรับอากาศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.64 ตามสภาพอากาศที่ปรับสูงขึ้น รวมทั้งผู้ผลิตพัฒนาสินค้าที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภค มากขึ้น (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2568)

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ และลำดับของการบรรจุงาน จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม

หมวดอุตสาหกรรม	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	184,634	100.00		192,104	100.00	
เกษตรกรรมการป่าไม้และการประมง	2,961	1.60	9	3,874	2.02	8
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	953	0.52	16	756	0.39	16
การผลิต	79,536	43.08	1	77,793	40.50	1
ไฟฟ้า ก๊าซ ใอน้ำและระบบการปรับอากาศ	341	0.18	18	686	0.36	17

ตารางที่ 19 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ และลำดับของการบรรจุนาน จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม

หมวดอุตสาหกรรม	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ	ลำดับ
การจัดหน้า การจัดการน้ำเสียและของเสียรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	493	0.27	17	439	0.23	18
การก่อสร้าง	5,192	2.81	7	4,523	2.35	7
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	44,654	24.19	2	50,362	26.22	2
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	6,782	3.67	6	6,000	3.12	6
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	12,617	6.83	3	13,569	7.06	3
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,654	0.90	12	1,503	0.78	13
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	3,424	1.85	8	3,355	1.75	10
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	2,839	1.54	10	3,358	1.75	9
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจการทางวิชาการ	9,607	5.20	4	11,702	6.09	4
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	1,297	0.70	13	1,510	0.79	12
การบริหารราชการการป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	7,359	3.99	5	8,221	4.28	5
การศึกษา	1,130	0.61	15	1,027	0.53	14
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,445	1.32	11	2,341	1.22	11
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	112	0.06	19	39	0.02	20
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	1,173	0.64	14	930	0.48	15
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	59	0.03	20	116	0.06	19
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	6		21	0	0.00	21

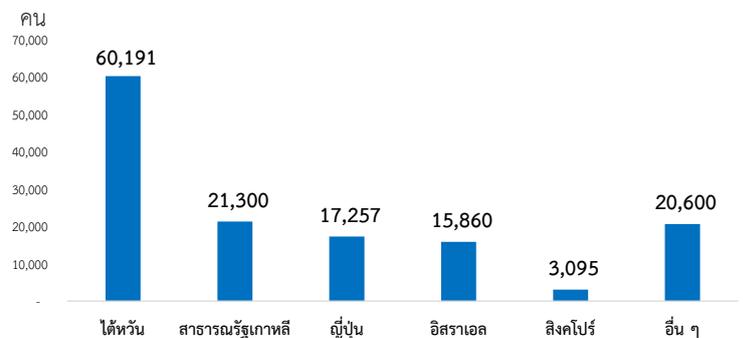
ตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ

- คุณลักษณะด้านการศึกษางองแรงงานไทย มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรีและสูงกว่า
- แรงงานไทยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงาน ในหมวดอาชีพพนักงานบริการเพิ่มขึ้นจากปีก่อน

แรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศ

เมื่อพิจารณาแรงงานไทยที่ยังคงทำงานอยู่ในต่างประเทศ พบว่า ในปี 2567 มีจำนวน 138,303 คน (ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2567) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจำนวน 20,223 คน คิดเป็นร้อยละ 17.13 โดยส่วนใหญ่ยังคงทำงานอยู่ในไต้หวัน 60,191 คน คิดเป็นร้อยละ 43.52 รองลงมา คือ สาธารณรัฐเกาหลี 21,300 คน คิดเป็นร้อยละ 15.40 ญี่ปุ่น 17,257 คน คิดเป็นร้อยละ 12.48 อิสราเอล 15,860 คน คิดเป็นร้อยละ 11.47 สิงคโปร์ 3,095 คน คิดเป็นร้อยละ 2.24 และอื่น ๆ จำนวน 20,600 คน คิดเป็นร้อยละ 14.89

แผนภูมิที่ 7 แรงงานไทยที่ยังคงทำงานอยู่ในต่างประเทศปี 2567 5 อันดับแรก

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตเดินทางไปทำงานต่างประเทศ

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ปี 2567 มีจำนวน 95,084 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 7,476 คน คิดเป็นร้อยละ 7.29 แรงงานเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 72,636 คน คิดเป็นร้อยละ 76.39 เพศหญิง 22,448 คน คิดเป็นร้อยละ 23.61

เพศชาย

เพศชายเดินทางไปทำงานไต้หวันมากที่สุด รองลงมา คือ สาธารณรัฐเกาหลี และมาเลเซีย โดยไปทำงานในหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบมากที่สุด จำนวน 22,331 คน ร้อยละ 30.74 รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 21,008 คน ร้อยละ 28.92 และหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง จำนวน 10,975 คน ร้อยละ 15.11 ตามลำดับ

เพศหญิง

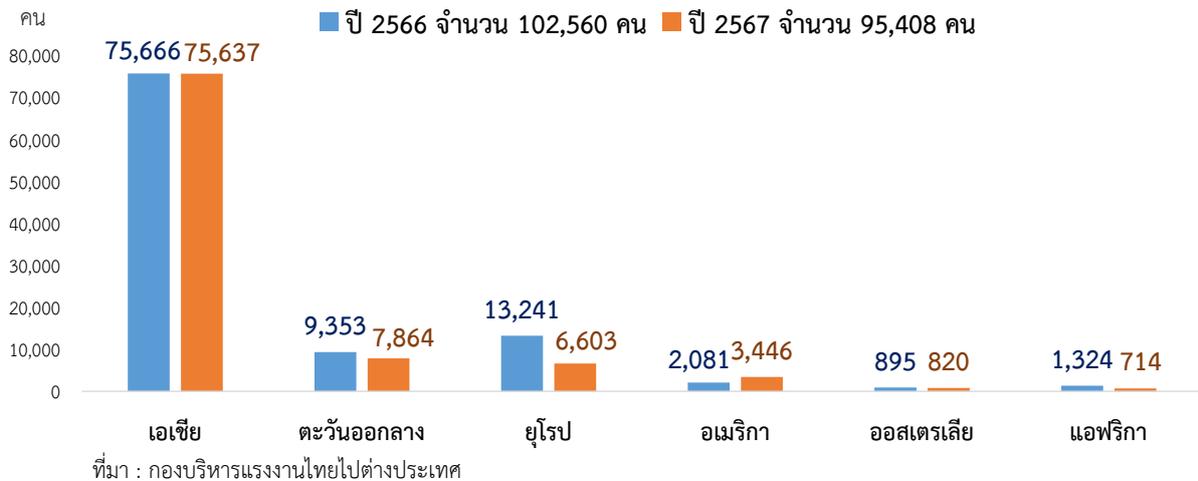
เพศหญิงเดินทางไปทำงานไต้หวันมากที่สุด รองลงมา คือ ญี่ปุ่น และมาเลเซีย โดยไปทำงานในหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบมากที่สุด จำนวน 6,202 คน ร้อยละ 27.65 รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 3,981 คน ร้อยละ 17.75 และช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3,827 คน ร้อยละ 17.06

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตเดินทางไปทำงานในกลุ่มประเทศเอเชียมากที่สุด จำนวน 75,637 คน คิดเป็นร้อยละ 79.55 โดยทำงานในไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี มาเลเซีย และญี่ปุ่น รองลงมา คือ กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง จำนวน 7,864 คน คิดเป็นร้อยละ 8.27 และกลุ่มประเทศยุโรป จำนวน 6,603 คน คิดเป็นร้อยละ 6.94 เมื่อเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างจากลำดับสัดส่วนพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง และยุโรป โดยกลุ่มประเทศยุโรปมีลำดับสัดส่วน ลดลงเป็นลำดับที่ 3 จากลำดับที่ 2 ในปีก่อน และอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 50.13 ในขณะที่กลุ่มประเทศตะวันออกกลางมีลำดับสัดส่วน ปรับเพิ่มขึ้นเป็นลำดับที่ 2 จากลำดับที่ 3 ในปีก่อน อย่างไรก็ตาม อัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 15.92

เมื่อพิจารณาวิธีการเดินทาง พบว่า ในปี 2567 แรงงานไทยเดินทางไปทำงานโดยบริษัทจัดหางานจัดส่งมากที่สุด จำนวน 31,905 คน คิดเป็นร้อยละ 33.55 รองลงมา คือ กรมการจัดหางานจัดส่ง จำนวน 10,784 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34 และเดินทางไปทำงานด้วยตัวเอง จำนวน 6,801 คน คิดเป็นร้อยละ 7.15 สำหรับการแจ้งเดินทางกลับไปทำงานต่างประเทศของคนหางานที่เดินทางกลับประเทศไทยเป็นการชั่วคราว (Re-entry) มีจำนวน 37,231 คน คิดเป็นร้อยละ 39.16 ของแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด

การไปทำงานต่างประเทศของแรงงานไทยส่งผลให้มีรายได้ส่งกลับประเทศ ประมาณ 265,958 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 15,281 ล้านบาท หรือร้อยละ 6.10

แผนภูมิที่ 8 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามกลุ่มประเทศ

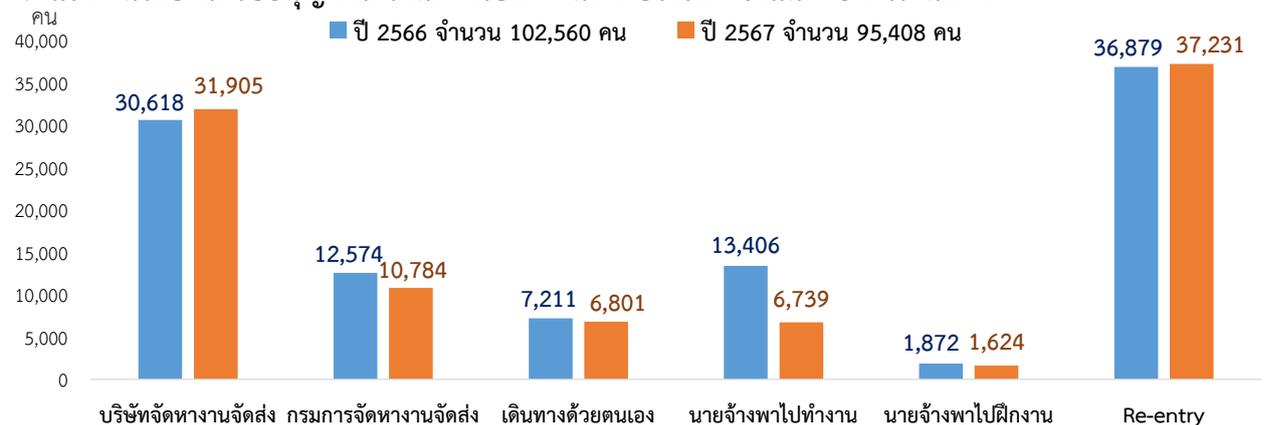

ตารางที่ 20 ประเทศที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน 5 อันดับแรก ในปี 2566-2567

ปี 2566			ปี 2567		
ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไต้หวัน	32,436	31.63	ไต้หวัน	34,101	35.86
สาธารณรัฐเกาหลี	13,039	12.71	สาธารณรัฐเกาหลี	13,558	14.26
ญี่ปุ่น	9,625	9.38	มาเลเซีย	7,961	8.37
มาเลเซีย	8,324	8.12	ญี่ปุ่น	7,954	8.37
อิสราเอล	5,309	5.18	อิสราเอล	5,063	5.32

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

แผนภูมิที่ 9 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกวิธีการเดินทาง

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำงานส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 51,807 คน (ร้อยละ 54.49) รองลงมา คือ ระดับ ปวช./ปวท./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 17,346 คน (ร้อยละ 18.24) และระดับปริญญาตรีและสูงกว่า จำนวน 13,631 คน (ร้อยละ 14.34) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างจากลำดับสัดส่วน พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรี

และสูงกว่า โดยระดับประถมศึกษาเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 28.59 และลำดับสัดส่วนลดลงเป็นลำดับที่ 4 จากลำดับที่ 3 ในปีก่อน สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่า มีโครงสร้างลำดับสัดส่วนปรับเพิ่มขึ้นเป็นลำดับที่ 3 จากลำดับที่ 4 ในปีก่อน อย่างไรก็ตามอัตราการเปลี่ยนแปลง ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 7.05

ตารางที่ 21 แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศในปี 2566-2567 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปี 2566			ปี 2567		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
รวม	102,560	100.00		95,084	100.00	
ประถมศึกษา	17,166	16.74	3	12,257	12.89	4
มัธยมศึกษา	52,926	51.6	1	51,807	54.49	1
ปวช./ปวท./ปวส.	17,761	17.32	2	17,346	18.24	2
ปริญญาตรีและสูงกว่า	14,665	14.30	4	13,631	14.34	3
อื่นๆ	42	0.04	5	43	0.05	5

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 55,282 คน คิดเป็นร้อยละ 58.14 รองลงมา คือ ภาคเหนือ จำนวน 19,100 คน คิดเป็นร้อยละ 20.09 และภาคใต้ จำนวน 7,933 คน คิดเป็นร้อยละ 8.34 เมื่อเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างจากลำดับสัดส่วน พบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน อย่างไรก็ตามแรงงานไทย

จากภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก และภาคใต้ เดินทางไปทำงานต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 12.37 ร้อยละ 12.05 ร้อยละ 4.35 และร้อยละ 2.60 ตามลำดับ ในขณะที่แรงงานไทยจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ เดินทางไปทำงานลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 12.31 และร้อยละ 5.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศในปี 2566-2567 จำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	ปี 2566			ปี 2567			อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	
รวม	102,560	100.00		95,084	100.00		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	63,044	61.47	1	55,282	58.14	1	-12.31
ภาคเหนือ	20,140	19.64	2	19,100	20.09	2	-5.16
ภาคใต้	7,732	7.54	3	7,933	8.34	3	2.60
ภาคกลาง	6,597	6.43	4	7,413	7.80	4	12.37
ภาคตะวันออก	3,885	3.79	5	4,054	4.26	5	4.35
ภาคตะวันตก	1,162	1.13	6	1,302	1.37	6	12.05

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

เมื่อพิจารณาตามหมวดอาชีพ พบว่า แรงงานไทยเดินทางไปทำงานในหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบมากที่สุด จำนวน 27,210 คน คิดเป็นร้อยละ 28.62 รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 26,312 คน คิดเป็นร้อยละ 27.67 และผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง จำนวน 13,230 คน คิดเป็นร้อยละ 13.91 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบเชิงโครงสร้างจากลำดับสัดส่วนพบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน อย่างไรก็ตามแรงงานไทยเดินทางไปทำงานภาคบริการและการค้ามากขึ้น สะท้อนจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของแรงงานไทยเดินทางไปทำงานในหมวดอาชีพพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้า และตลาด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนมากที่สุด ร้อยละ 25.18

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานไทยเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ซึ่งรวบรวมและประมวลผลจากประกาศรับสมัครคนหางานของบริษัทจัดหางานเพื่อไปทำงานต่างประเทศผ่านเว็บไซต์ กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ ตลาดแรงงานในต่างประเทศ ต้องการแรงงานไทยไปทำงานในภาคบริการมากที่สุด 3 ประเทศ ได้แก่

1. ยองกง ตำแหน่งงานที่ต้องการ 3 อันดับแรก ได้แก่ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ผู้ช่วยแม่บ้าน และพนักงานต้อนรับในโรงแรม
2. มาเก๊า ตำแหน่งงานที่ต้องการ 3 อันดับแรก ได้แก่ พนักงานเสิร์ฟ บาร์เทนเดอร์ และบัดเลอร์
3. ประเทศญี่ปุ่น ตำแหน่งที่ต้องการ ได้แก่ งานบริหาร (ผู้ดูแลผู้สูงอายุ) เป็นต้น

ตารางที่ 23 แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศในปี 2566-2567 จำแนกตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ	ปี 2566			ปี 2567			อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ	
รวม	102,560	100.00		95,084	100.00		
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	1,171	1.14	8	1,137	1.2	8	-2.90
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ	2,689	2.62	7	2,733	2.87	7	1.64
ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	5,954	5.81	6	6,041	6.35	6	1.46
เสมียน เจ้าหน้าที่	364	0.35	9	344	0.36	9	-5.49
พนักงานบริการ พนักงานขาย ในร้านค้าและตลาด	6,552	6.39	5	8,202	8.63	5	25.18
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง	23,025	22.45	3	13,230	13.91	3	-42.54
ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่างๆ	9,989	9.74	4	9,875	10.39	4	-1.14
ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	28,467	27.76	1	27,210	28.62	1	-4.42
อาชีพงานพื้นฐาน	24,349	23.74	2	26,312	27.67	2	8.06

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

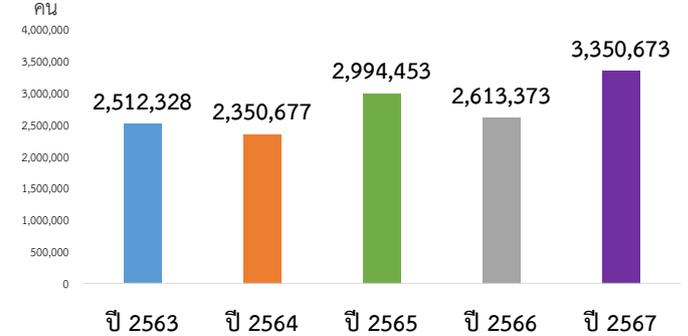
การทำงานของคนต่างด้าว

- สัดส่วนการจ้างงานคนต่างด้าวอยู่ในหมวดอาชีพงานพื้นฐาน และช่างเทคนิคมากที่สุด
- หมวดอุตสาหกรรมก่อสร้างมีสัดส่วนการจ้างงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด

คนต่างด้าวทำงานอยู่ในประเทศไทยปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,350,673 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 1,880,587 คน เพศหญิง จำนวน 1,470,086 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนเพิ่มขึ้นจำนวน 737,300 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่ได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตามมติคณะรัฐมนตรี (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2567)

แผนภูมิที่ 10 จำนวนคนต่างด้าวที่ราชอาณาจักร ปี 2563-2567

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

สำหรับคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 มีการจำแนกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

เมื่อพิจารณาตามภูมิภาค ปี 2567 พบว่า คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในพื้นที่ปริมณฑลมากที่สุด ร้อยละ 28.16 รองลงมาคือ ภาคกลาง ร้อยละ 23.82 กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 23.55 ภาคใต้ ร้อยละ 13.21 ภาคเหนือ ร้อยละ 9.02 และภาคตะวันออก

เฉียงเหนือ ร้อยละ 2.24 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่ามีคนต่างด้าวเพิ่มขึ้นทุกภาค โดยส่วนใหญ่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานอยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดชลบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 24 จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามภาค

ภูมิภาค (หน่วย : คน)	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	จังหวัด (5 อันดับแรก)	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	584,152	545,444	685,294	607,540	788,957	1. สมุทรสาคร	10.95
ปริมณฑล	723,739	642,648	839,557	731,410	943,671	2. สมุทรปราการ	9.06
ภาคกลาง	583,057	557,097	747,723	626,996	798,008	3. ชลบุรี	8.46
ภาคเหนือ	226,188	249,715	289,507	249,383	302,104	4. ปทุมธานี	7.19
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	55,790	57,149	70,301	60,222	75,193	5. เชียงใหม่	5.95
ภาคใต้	339,402	298,624	362,071	337,822	442,740		

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยในปี 2567 พบว่า ทวีปเอเชียมีคนต่างด้าวเข้ามาทำงานมากที่สุด จำนวน 3,311,413 คน คิดเป็นร้อยละ 98.83 รองลงมา คือ ทวีปยุโรป จำนวน 25,267 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ทวีปอเมริกาเหนือ จำนวน 8,516 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ทวีปออสเตรเลีย จำนวน 3,001 คน คิดเป็นร้อยละ 0.09 และทวีปแอฟริกา

จำนวน 2,476 คน คิดเป็นร้อยละ 0.07 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ทวีปยุโรป ออสเตรเลีย อเมริกาเหนือ และแอฟริกา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย และทวีปเอเชียมีการเข้ามาทำงานในประเทศไทยเพิ่มขึ้นมากที่สุด ส่วนใหญ่สัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด คือ เมียนมา กัมพูชา ลาว จีน และญี่ปุ่น

ตารางที่ 25 จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามทวีป และสัญชาติ

ทวีป (หน่วย : คน)	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	สัญชาติ (5 อันดับแรก)	ร้อยละ
เอเชีย	1,831,822	2,319,103	2,958,363	2,576,288	3,311,413	1. เมียนมา	68.05
ยุโรป	24,048	23,181	24,584	23,982	25,267	2. กัมพูชา	14.91
ออสเตรเลีย	3,275	3,017	3,036	2,958	3,001	3. ลาว	8.71
อเมริกาเหนือ	8,558	8,290	8,574	8,436	8,516	4. จีน	1.35
อเมริกาใต้	8,558	8,150	9,473	10,526	-	5. ญี่ปุ่น	0.70
แอฟริกา	1,119	1,224	1,469	1,709	2,476		

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

อาชีพของคนต่างด้าว

อาชีพที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงาน เมื่อพิจารณาตามมาตรฐานอาชีพในปี 2567 พบว่า มีการจ้างงานคนต่างด้าวในหมวดอาชีพงานพื้นฐานมากที่สุด จำนวน 3,133,117 คน คิดเป็นร้อยละ 93.12 รองลงมา คือ ผู้บริหารและผู้จัดการ จำนวน 105,312 คน คิดเป็นร้อยละ 3.13 และผู้ประกอบการวิชาชีพ จำนวน 62,119 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85 สำหรับประเภทอาชีพที่คนต่างด้าวระดับฝีมือชำนาญการ เข้ามาทำงานมากที่สุด ได้แก่ ผู้จัดการบริษัท เจ้าหน้าที่บริหารของหน่วยงานเอกชน ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการสอน ผู้ประกอบวิชาชีพด้านอื่น ๆ

ผู้ปฏิบัติงานเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์กายภาพและวิศวกรรมศาสตร์ และผู้ประกอบวิชาชีพด้านฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่มีสัญชาติจีน ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ อินเดีย และอังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า แรงงานต่างด้าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสัญชาติจีน (เพิ่มขึ้น 10,097 คน) ฟิลิปปินส์ (เพิ่มขึ้น 1,228 คน) อินเดีย (374 คน) และอังกฤษ (เพิ่มขึ้น 204 คน) ยกเว้นญี่ปุ่นที่มีแรงงานต่างด้าวลดลง (ลดลง 856 คน) (นับจำนวนตามตำแหน่งของคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงาน)

ตารางที่ 26 จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามหมวดอาชีพ

หมวดอาชีพ (หน่วย : คน)	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	อัตราเพิ่ม/ลด (%yoy)
รวม	1,877,350	2,363,161	2,995,958	2,626,802	3,364,741	28.09
 ผู้บริหารและผู้จัดการ	83,053	79,626	87,146	97,485	105,312	8.03
 ผู้ประกอบวิชาชีพต่าง ๆ	49,060	48,505	53,386	59,056	62,119	5.19
 ช่างเทคนิค	14,748	14,463	16,065	19,458	24,582	26.33
 เสมียน เจ้าหน้าที่	3,635	3,173	4,031	5,727	7,140	24.67
 พนักงานบริการ พนักงานขาย	8,487	10,143	11,755	12,412	13,774	10.97
 ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตร	3,136	3,016	3,483	3,153	3,321	5.33
 ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจ	4,652	7,773	9,204	10,237	11,602	13.33
 ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน	2,694	2,767	3,012	3,402	3,774	10.93
 อาชีพงานพื้นฐาน	1,707,885	2,193,695	2,807,876	2,415,872	3,133,117	29.69

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

หมายเหตุ : (1) %yoy หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบกับปีก่อน

(2) คนต่างด้าวประเภทฝีมือชำนาญการ ตามมาตรา 59 ประเภททั่วไป มาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน และมาตรา 63/1 ชนกลุ่มน้อย ซึ่งทำงานระดับฝีมือชำนาญการ 1 คน สามารถทำงานได้หลายตำแหน่ง) คนต่างด้าวประเภทฝีมือชำนาญการ ตามมาตรา 59 ประเภททั่วไป มาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน และมาตรา 63/1 ชนกลุ่มน้อย ซึ่งทำงานระดับฝีมือชำนาญการ 1 คน สามารถทำงานได้หลายตำแหน่ง)

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานคนต่างด้าว

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน เมื่อพิจารณาตามหมวดมาตรฐานอุตสาหกรรม พบว่า ในปี 2567 แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานคงเหลือทั้งสิ้น 3,364,741 คน โดยทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด จำนวน 1,043,627 คน คิดเป็นร้อยละ 31.02 รองลงมา คือ การก่อสร้าง จำนวน 707,398 คน คิดเป็นร้อยละ 21.02 การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยายนต์ จำนวน 582,404 คน คิดเป็นร้อยละ 17.31 เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ จำนวน 342,624 คน คิดเป็นร้อยละ 10.18 และบริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคล จำนวน 335,193 คน คิดเป็นร้อยละ 9.96 ส่วนใหญ่มีสัญชาติเมียนมา กัมพูชา ลาว และเวียดนาม โดยแรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ เข้ามาทำงานในประเภท

กิจการก่อสร้างมากที่สุด จำนวน 673,065 คน เกษตรกรรม และปศุสัตว์ จำนวน 327,685 คน และกิจการให้บริการต่าง ๆ ยกเว้นกิจการรับเหมา จำนวน 322,725 คน กิจการต่อเนื่องการเกษตร จำนวน 291,688 คน และกิจการผลิตหรือจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม จำนวน 289,245 คน

เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า มีการใช้แรงงานลดลงในกลุ่มอุตสาหกรรมประมง การไฟฟ้า ก๊าซและประปา ขณะที่กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต การก่อสร้าง การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยายนต์ เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ และบริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ มีปริมาณการจ้างงานเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 27 จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม

หมวดอุตสาหกรรม (หน่วย : คน)	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	อัตราเพิ่ม/ลด (%yoy)
รวม	1,877,350	2,363,161	2,995,958	2,626,802	3,364,741	28.09
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	170,806	276,716	348,395	275,681	342,624	24.28
การประมง	36,460	34,799	36,420	33,915	32,543	-4.05
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2,291	2,905	3,413	3,128	3,278	4.80
การผลิต	674,500	749,676	1,000,395	869,328	1,043,627	20.05

ตารางที่ 27 (ต่อ) จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม

หมวดอุตสาหกรรม (หน่วย : คน)	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	อัตราเพิ่ม/ลด (%yoy)
การไฟฟ้า ก๊าซและการประปา	1,018	932	1,305	2,278	2,176	-4.48
การก่อสร้าง	348,019	448,622	612,589	493,032	707,398	43.48
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยายนต์	290,211	392,175	460,619	437,559	582,404	33.10
โรงแรมและภัตตาคาร	16,444	15,986	19,303	22,094	24,243	9.73
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	19,383	22,520	30,095	25,834	34,382	33.09
ตัวกลางทางการเงิน	2,879	2,994	3,425	3,505	3,633	3.65
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	41,979	49,554	56,455	58,212	69,777	19.87
บริหารราชการและป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	835	753	841	821	972	18.39
การศึกษา	32,110	32,438	34,808	38,282	40,304	5.28
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	6,195	7,266	7,964	7,865	9,109	15.82
บริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	155,131	197,663	247,990	242,314	335,193	38.33
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	78,155	127,238	130,986	112,020	132,170	17.99
องค์การระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	523	516	537	571	593	3.85
กิจการอื่น ๆ	411	408	418	363	315	-13.22

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

หมายเหตุ : (1) %yoy หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบกับปีก่อน

(2) คนต่างด้าวประเภทฝีมือชำนาญการ ตามมาตรา 59 ประเภททั่วไป มาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน และมาตรา 63/1 ชนกลุ่มน้อย ซึ่งทำงานระดับฝีมือชำนาญการ 1 คน สามารถทำงานได้หลายตำแหน่ง) คนต่างด้าวประเภทฝีมือชำนาญการ ตามมาตรา 59 ประเภททั่วไป มาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน และมาตรา 63/1 ชนกลุ่มน้อย ซึ่งทำงานระดับฝีมือชำนาญการ 1 คน สามารถทำงานได้หลายตำแหน่ง)

คนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่

คนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่ในปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 669,229 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน 78,279 คน คิดเป็นร้อยละ 13.24 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นแรงงานประเภท นำเข้าตาม MOU โดยเข้ามาทำงานในกิจการการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งรถพ่วงมากที่สุด โดยจำแนกตามประเภท การอนุญาต ดังนี้

ประเภททั่วไป ได้รับอนุญาตทำงาน 79,295 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า เพิ่มขึ้น จำนวน 4,820 คน คิดเป็นร้อยละ 6.47 เป็นชาวจีนมากที่สุด 16,910 คน รองลงมา คือ ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ อินเดีย และเกาหลีใต้ โดยเข้ามาทำงานในโรงเรียน มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา และบริการ ด้านธุรกิจอื่น ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับผู้จัดการบริษัท เจ้าหน้าที่ บริหารของหน่วยงานเอกชน เป็นต้น

ประเภทส่งเสริมการลงทุน ได้รับอนุญาตทำงาน 15,830 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ลดลง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 0.39 ส่วนใหญ่เป็นชาวเอเชีย ซึ่งเป็นสัญชาติจีน ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ และอินเดีย โดยเข้ามาทำงาน ในอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งรถพ่วงมากที่สุด ประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานจะเป็นแรงงานที่ใช้ทักษะฝีมือสูง คือ ระดับผู้บริหาร ผู้จัดการ

ประเภทชนกลุ่มน้อย ได้รับอนุญาตทำงาน 23,767 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า ลดลง จำนวน 1,938 คน คิดเป็นร้อยละ 7.54 เป็นบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนมากที่สุด รองลงมา คือ ไทยใหญ่ และเมียนมา ประเภทอุตสาหกรรม ที่เข้ามาทำงาน ได้แก่ การก่อสร้าง และการขายส่ง การขายปลีก ประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานเป็นงานที่ไม่ใช้ทักษะฝีมือ คือ อาชีพงานพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นอาชีพแรงงานเหมืองแร่ ก่อสร้าง การผลิตการขนส่ง และกรรมกรมากที่สุด

ประเภทเข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล ได้รับอนุญาตทำงาน 88,938 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า เพิ่มขึ้น จำนวน 25,342 ตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 39.85 เป็นสัญชาติกัมพูชา และเมียนมา โดยเข้ามาทำงาน ในอุตสาหกรรมเกษตรและปศุสัตว์มากที่สุด

ประเภทนำเข้ามาตาม MOU ได้รับอนุญาตทำงาน 461,399 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่า เพิ่มขึ้น จำนวน 49,768 ตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 12.09 เป็นสัญชาติลาว เมียนมา และกัมพูชา โดยเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้าง มากที่สุด

ตารางที่ 28 จำนวนคนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่ จำแนกตามประเภทการอนุญาต

ประเภทการอนุญาต (หน่วย : คน)	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	อัตราเพิ่ม/ลด (%yoy)
รวม	134,000	72,646	123,618	591,299	669,229	13.18
ทั่วไป	42,620	28,953	53,844	74,475	79,295	6.47
ส่งเสริมการลงทุน	12,325	13,175	13,339	15,892	15,830	-0.39
ชนกลุ่มน้อย	31,733	30,518	21,922	25,705	23,767	-7.54
ลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล	47,322	-	34,513	63,596	88,938	39.85
นำเข้ามาตาม MOU	-	-	-	411,631	461,399	12.09

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน
หมายเหตุ : %yoy หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงเปรียบเทียบกับปีก่อน

เศรษฐกิจสีเขียว: การเปลี่ยนผ่านและความพร้อมของแรงงานไทย

ผศ.ดร.ธีรภาพ พิภทอง
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเทศไทยและทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญกับ “เศรษฐกิจสีเขียว” ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่เน้นความยั่งยืนและคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมควบคู่กัน เศรษฐกิจสีเขียวเป็นระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้คนควบคู่กับความเท่าเทียมทางสังคม โดยลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้น้อยที่สุด และยังคงสอดคล้องกับแนวคิด “การพัฒนาอย่างยั่งยืน” การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวจะส่งผลให้หลายอาชีพต้องการทักษะใหม่ ๆ ซึ่งปัจจุบันเราจะได้ยินคำว่า อาชีพสีเขียว (Green Jobs) หรือเรียกว่า งานที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม โดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) จัดให้งานสีเขียวอยู่ในประเภทงานที่มีคุณค่า (Decent work) คือเป็นงานที่สร้างทั้งคุณประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างรายได้ที่เป็นธรรมต่อแรงงาน และเมื่อเกิดอาชีพสีเขียวจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถปรับตัวกับการทำงานงานในอนาคต แรงงานจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณค่าและทัศนคติที่จำเป็นสำหรับแรงงานในการปรับตัวหรือสร้างสรรค์งานกระบวนการผลิตและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เรียกกง่าย ๆ ว่า แรงงานจำเป็นต้องมี ทักษะสีเขียว (Green Skills)

1.

การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวในประเทศไทย: ปัจจัยผลักดัน ความจำเป็น และโอกาส

การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวในประเทศไทยได้รับแรงผลักดันจากทั้งปัจจัยสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศถือเป็นแรงกดดันสำคัญที่ทุกประเทศต้องเผชิญ นอกจากนี้ ไทยยังเผชิญปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในประเทศ เช่น มลพิษฝุ่น PM2.5 การเสื่อมโทรมของทรัพยากรน้ำและป่าไม้ ขยะและของเสียล้นเมือง ซึ่งล้วนบีบบังคับให้ต้องเปลี่ยนวิธีพัฒนาเศรษฐกิจที่เคยเน้นใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยมาเป็นแนวทางที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

หลังวิกฤตโควิดทำให้หลายประเทศลงทุนในอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อตอบโจทย์ทั้งการฟื้นฟูเศรษฐกิจและการแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศพร้อมกัน นักลงทุนและผู้บริโภคทั่วโลกหันมาให้ความสำคัญกับสินค้าหรือบริการที่ยั่งยืนและลดคาร์บอนมากขึ้น ตามกระแส “การฟื้นฟูสีเขียว” (Green Recovery)

ความผันผวนในระบบเศรษฐกิจโลกก็เป็นอีกเหตุผลที่ไทยต้องสร้างความยั่งยืนภายในประเทศเพื่อความมั่นคงระยะยาว ผู้วางแผนยุทธศาสตร์ชาติของไทยตระหนักว่าไทยจำเป็นต้องสร้างรูปแบบการพัฒนาที่เน้น “การเติบโตสีเขียว” ควบคู่กับการสร้างความเท่าเทียมเพื่อให้การพัฒนามีภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงโลกและยั่งยืนในระยะยาว

แม้ว่าการปรับตัวจะทำหาย แต่เศรษฐกิจสีเขียวก็นำมาซึ่งโอกาสใหม่ ๆ มากมายสำหรับประเทศไทย ดังนี้

1) โอกาสในการสร้างธุรกิจและนวัตกรรมใหม่ ตัวอย่างเช่น นโยบายสนับสนุนยานยนต์ไฟฟ้า (EV) สามารถทำให้ไทยกลายเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในภูมิภาค สร้างงานใหม่ทั้งในโรงงานผลิตรถยนต์ไฟฟ้าและสถานีชาร์จไฟฟ้า

2) โอกาสในภาคพลังงานหมุนเวียน ประเทศไทยมีทรัพยากรแดดและลมที่เหมาะสมต่อการผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และลม หากรัฐบาลบรรลุเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนในระบบผลิตไฟฟ้าภายในประเทศมากขึ้น ก็จะก่อให้เกิดเม็ดเงินลงทุนและการจ้างงานมหาศาล

3) โอกาสในภาคเกษตรและอาหารยั่งยืน ไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม การขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัยทั้งในและต่างประเทศ เปิดทางให้เกษตรกรและผู้ประกอบการไทยพัฒนาแนวทางเกษตรยั่งยืน ซึ่งนอกจากจะเพิ่มมูลค่าผลผลิตแล้วยังตอบสนองความต้องการผู้บริโภครุ่นใหม่ใส่ใจสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

4) โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสีเขียว ปัจจุบันสถาบันการเงินระหว่างประเทศและกองทุนความยั่งยืนต่าง ๆ พร้อมจะสนับสนุนโครงการด้านพลังงานสะอาดหรือโครงสร้างพื้นฐานสีเขียวที่ประเทศไทย ประกาศนโยบายเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy) เป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นมา ช่วยส่งสัญญาณบวกให้นักลงทุนเห็นว่าไทยเอาจริงเรื่องเศรษฐกิจสีเขียวและคาดว่าจะช่วยดึงดูดการลงทุนและสร้างการจ้างงานในอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้นในอนาคต

การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวในประเทศไทยมีทั้งแรงผลักดันจากข้อจำกัดและปัญหาที่ต้องแก้ไข รวมถึงแรงดึงดูดจากโอกาสใหม่ ๆ ทางธุรกิจ หากไทยสามารถปรับตัวได้ทัน ก็จะสามารถสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคงยั่งยืนและสร้างตำแหน่งงานที่มีคุณภาพให้กับประชาชนได้ในระยะยาว

ความต้องการแรงงานสีเขียวในภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศไทย

ความต้องการแรงงานที่มีทักษะด้านสิ่งแวดล้อมจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลล่าสุดของ LinkedIn Economic Graph พบว่าระหว่างปี 2564-2567 ความต้องการแรงงานที่มีทักษะสีเขียวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.9 ต่อปี โดยเฉพาะในประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Economies) เช่น สหราชอาณาจักร ไอร์แลนด์ ซาอุดีอาระเบีย นอร์เวย์ และสวีเดน และ ILO คาดการณ์ว่าภูมิภาคเอเชียจะมีตำแหน่งงานสีเขียวสูงถึง 14 ล้านตำแหน่งในปี 2573 สำหรับประเทศไทย ความต้องการ “แรงงานสีเขียว” เริ่มปรากฏชัดในหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

- 1. พลังงานหมุนเวียน** ตัวอย่างอาชีพที่ต้องการสูง ได้แก่ ช่างเทคนิคติดตั้งและซ่อมบำรุงระบบโซลาร์เซลล์และกังหันลม วิศวกรไฟฟ้าที่ออกแบบระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดเก็บพลังงาน (Battery storage) เป็นต้น
- 2. เกษตรอินทรีย์และอาหารยั่งยืน** ความต้องการแรงงานสีเขียวในภาคนี้ ได้แก่ เกษตรกรและผู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตรยั่งยืนที่มีความรู้เรื่องการปลูกพืชหมุนเวียน การใช้ปุ๋ยอินทรีย์และชีวภัณฑ์ การบริหารจัดการศัตรูพืชแบบไม่ใช้สารเคมี นักวิชาการเกษตร และที่ปรึกษาด้านเกษตรอินทรีย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยอาหารและความยั่งยืนในห่วงโซ่อุปทาน เป็นต้น
- 3. การจัดการของเสียและรีไซเคิล** บุคลากรด้านการบริหารจัดการขยะและรีไซเคิล เช่น วิศวกรหรือผู้จัดการโรงงานรีไซเคิลที่สามารถออกแบบกระบวนการคัดแยกและแปรรูปขยะเป็นวัตถุดิบใหม่ ผู้เชี่ยวชาญด้าน “เศรษฐกิจหมุนเวียน” ที่ช่วยวางระบบการใช้ทรัพยากรหมุนเวียนในโรงงาน พนักงานเก็บและคัดแยกขยะรีไซเคิล นักวิจัยและนวัตกรรมที่คิดค้นเทคโนโลยีการกำจัดของเสียที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนของเสียให้กลายเป็นพลังงาน (waste-to-energy)

ช่องว่างระหว่างความต้องการของตลาดกับความพร้อมของแรงงานไทย

ในปี 2556-2565 การจ้างงานสีเขียวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยที่อัตราเติบโตเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 1.4 ต่อปี ทำให้สัดส่วนแรงงานที่ทำงานในอาชีพสีเขียวของไทยขยับขึ้นจาก ร้อยละ 6 เป็นร้อยละ 7 ของการจ้างงานทั้งหมดเท่านั้น เมื่อเทียบกับแนวโน้มทั่วโลกที่การจ้างงานสายสีเขียวโตประมาณร้อยละ 6-8 ต่อปี จะเห็นว่าไทยยังตามหลังอยู่พอสมควร สาขาที่ไทยมีแรงงานสีเขียวมากส่วนใหญ่เป็นสาขาที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง เช่น การจัดการของเสีย พลังงาน และก่อสร้าง อย่างไรก็ตามงานสีเขียวจำนวนมากในไทยปัจจุบันยังเป็นงานทักษะต่ำและรายได้ต่ำ (เช่น คนเก็บและคัดแยกขยะ) ในขณะที่งานสีเขียวที่มีรายได้ดีคืออย่างวิศวกรสิ่งแวดล้อม หรือช่างเทคนิค พลังงานหมุนเวียน ยังมีจำนวนน้อยมากในตลาดแรงงาน (ดร.เสาวรจ รัตนคำฟู, งานวิจัย “ปรับทักษะคนไทยในยุคเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ... เพื่อสร้างงานรายได้ดีและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”)

ปัจจุบันบริษัทชั้นนำหลายแห่งในไทยเริ่มดำเนินนโยบายองค์กรสีเขียวหรือความยั่งยืนอย่างจริงจัง แต่เมื่อมองหาคู่มือ

4. อาคารเขียวและการก่อสร้างยั่งยืน ความต้องการแรงงานสีเขียวในสาขานี้ เช่น สถาปนิกและวิศวกรก่อสร้างที่มีความรู้ด้านการออกแบบอาคารประหยัดพลังงาน (เช่น การวางผังอาคารให้รับแสงธรรมชาติและระบายอากาศได้ดี) ผู้ตรวจประเมินอาคารตามมาตรฐานอาคารเขียว (เช่น LEED หรือ TREES ในประเทศไทย) และช่างเทคนิคระบบอาคารที่สามารถติดตั้งและบำรุงรักษาระบบต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ อาชีพเหล่านี้จำเป็นต้องการผลักดันให้อาคารบ้านเรือนและเมืองไทยโดยรวมลดการใช้พลังงานและทรัพยากรลง

5. อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า ความต้องการแรงงานสีเขียวในอุตสาหกรรมยานยนต์รุ่นใหม่ ได้แก่ วิศวกรออกแบบยานยนต์ไฟฟ้า ช่างเทคนิคประกอบและซ่อมบำรุงรถไฟฟ้า ช่างเทคนิคสถานีชาร์จ และระบบกักเก็บพลังงาน ตลอดจนนักพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับยานยนต์อัจฉริยะ ซึ่งทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับการลดมลพิษด้านการขนส่ง การพัฒนาบุคลากรด้านนี้จะช่วยให้ไทยรองรับการเปลี่ยนผ่านจากรถยนต์เครื่องยนต์สันดาปเป็นรถยนต์ไฟฟ้าได้อย่างราบรื่น

6. การเงินสีเขียวและบริหารความยั่งยืน บุคลากรที่จะช่วยขับเคลื่อนด้านความยั่งยืนภายในองค์กรเอง เช่น ผู้จัดการด้านความยั่งยืน (Sustainability Manager) และเจ้าหน้าที่กำกับดูแลองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม สังคม ทรัพย์สิน (ESG) เพื่อวางกลยุทธ์และนโยบายให้องค์กรดำเนินงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม นอกจากนี้ ภาคการเงินยังต้องการผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินสีเขียว เช่น นักวิเคราะห์และที่ปรึกษาการลงทุนที่มีความรู้ด้านโครงการคาร์บอนเครดิตหรือพันธบัตรสีเขียว (Green bonds) ซึ่งสามารถประเมินความเสี่ยงและโอกาสของโครงการสีเขียวได้ การเติบโตของการเงินสีเขียวจะช่วยหนุนโครงการด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในไทยให้เกิดขึ้นจริง

กลับพบว่า ผู้สมัครจำนวนมากขาดความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานสีเขียวที่พร้อมใช้ได้ทันที (Industry-ready) ส่งผลให้องค์กรเหล่านี้ต้องลงทุนจัดอบรมเพิ่มทักษะด้านสิ่งแวดล้อมให้พนักงานของตนเองภายหลังการจ้างงาน ซึ่งสะท้อนปัญหาว่า ระบบการศึกษาและพัฒนาทักษะแรงงานของไทยยังไม่ตอบโจทย์ตลาดงานสีเขียวอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะทักษะขั้นสูงด้าน STEM (วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม คณิตศาสตร์) ยกตัวอย่างเช่น ในสาขาพลังงานหมุนเวียน นายจ้างอาจต้องการวิศวกรที่ออกแบบระบบโซลาร์ฟาร์มได้หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร แต่แรงงานที่มีคุณสมบัติดังกล่าวมีน้อย ทำให้ตำแหน่งงานเหล่านี้หาคนมาทำได้ยาก หรือในสาขาการบริหารความยั่งยืนยังขาดคนที่มีความรู้เรื่องการรายงานความยั่งยืนหรือการจัดทำกลยุทธ์ ESG อย่างเป็นระบบ เป็นต้น (รศ.ดร. จตุรงค์ นภากาศ อาจารย์ประจำคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

นอกจากนี้ แรงงานกลุ่มเปราะบางที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (เช่น อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงฟอสซิล รถยนต์เครื่องยนต์สันดาป เกษตรเคมีเชิงเคมี) ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนประมาณ 8 ล้านคน ในประเทศไทย มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจสีเขียวที่ทำให้อุตสาหกรรมเหล่านี้หดตัวลง หากแรงงานกลุ่มนี้ไม่ได้รับการยกระดับหรือเปลี่ยนชุดทักษะใหม่ พวกเขาอาจตกงานหรือต้องยอมทำงานที่มีรายได้ต่ำลงในอนาคต ช่องว่างด้านทักษะจึงไม่ได้มีแคในเชิงปริมาณ (จำนวน

แรงงานไม่พอ) แต่ยังรวมถึงเชิงคุณภาพ (แรงงานที่มีอยู่ขาดทักษะที่ตรงกับงานสีเขียวที่กำลังเติบโต)

โดยสรุป สถานการณ์อุปทานแรงงานสีเขียวของไทยขณะนี้ยังไม่พร้อมรับการเติบโตของเศรษฐกิจสีเขียวเท่าที่ควร เรามีแรงงานสีเขียวเพียงส่วนน้อยและจำนวนไม่น้อยยังอยู่ในงานระดับทักษะต่ำ ความท้าทายใหญ่คือการเร่งพัฒนาทักษะแรงงานไทยให้สอดคล้องกับความต้องการใหม่ ๆ เพื่อไม่ให้เกิด “ภาวะคอขวดด้านทักษะ” ซึ่งอาจฉุดรั้งการเติบโตของเศรษฐกิจสีเขียวของประเทศ

4.

การจัดการศึกษาและฝึกอบรมทักษะสีเขียวในประเทศไทย

การเตรียมความพร้อมให้กับแรงงานสีเขียว จำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะสีเขียวตั้งแต่ระบบการศึกษา ไปจนถึงการฝึกอบรมสำหรับคนวัยทำงาน ในประเทศไทยมีความพยายามหลายด้านทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงการอบรมฝีมือแรงงาน

1) ระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรระดับมัธยมของไทยมีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอยู่บ้างในวิชาวิทยาศาสตร์ โลกดาราศาสตร์และอวกาศ และภูมิศาสตร์ เช่น เรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เป็นต้น และมีกิจกรรมที่ช่วยปลูกฝังทัศนคติที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน (Attitude) ซึ่งเป็นพื้นฐานของทักษะสีเขียวที่ติดตั้งแต่เยาว์วัย

2) ระดับอาชีวศึกษา ตัวอย่างหลักสูตรเช่น สาขาวิชาเทคโนโลยีพลังงาน ในวิทยาลัยเทคนิค ที่มุ่งผลิตช่างเทคนิคด้านพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม สาขาวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม ที่เพิ่มวิชาการควบคุมพลังงานและระบบอัตโนมัติประหยัดพลังงาน หรือสาขาวิชาเครื่องกลที่เพิ่มเติมความรู้เรื่องยานยนต์ไฟฟ้าและระบบไฮบริดเข้าไป นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรระยะสั้นและโครงการอบรมในสายอาชีวะ เช่น การอบรมการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ การซ่อมบำรุงรถจักรยานยนต์ไฟฟ้า การทำเกษตรอินทรีย์ยุคใหม่ เป็นต้น

3) ระดับอุดมศึกษา หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนอย่างหลากหลาย ในสายวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ มีหลักสูตรระดับปริญญาตรีและโท เช่น วศ.บ. (วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม) วท.บ. (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) วท.ม. (การจัดการสิ่งแวดล้อม) รวมถึงหลักสูตรทางพลังงาน เช่น วิศวกรรมพลังงานทดแทน เทคโนโลยีพลังงานยั่งยืน ซึ่งผลิตวิศวกรและนักวิทยาศาสตร์ที่เชี่ยวชาญด้านเทคนิคเพื่อสิ่งแวดล้อม ในสายสังคมศาสตร์และบริหารธุรกิจ ปัจจุบันก็มีหลักสูตรใหม่ ๆ ที่เน้นความยั่งยืนโดยเฉพาะ ที่สอนให้นักศึกษาเข้าใจหลัก ESG การบริหารจัดการองค์กรอย่างรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยบางแห่งมีศูนย์ความเป็นเลิศหรือสถาบันวิจัยด้านความยั่งยืนที่จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นหรืออบรมผู้บริหารในหัวข้อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเศรษฐกิจสีเขียว

4) การฝึกอบรมภาคเอกชนและภาครัฐ ภาครัฐโดยกระทรวงแรงงานมีบทบาทสำคัญ เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดฝึกอบรมฟรีและการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจสีเขียว เช่น สาขาช่างไฟฟ้าและพลังงานแสงอาทิตย์ สาขาการจัดการของเสียอุตสาหกรรม และยังมีฝึกอบรมเฉพาะด้าน

ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น กรมพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน อบรมผู้ติดตั้งระบบโซลาร์ภาคประชาชน สำหรับภาคเอกชนหลายแห่งก็ลงทุนในพัฒนาทักษะพนักงานด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรขนาดใหญ่บางแห่งจัดตั้งศูนย์อบรมภายในเพื่อเสริมทักษะพนักงานเกี่ยวกับการจัดการพลังงานและของเสียภายในโรงงาน รวมถึงส่งพนักงานเข้าร่วมอบรมภายนอกเกี่ยวกับมาตรฐานสิ่งแวดล้อมหรือระบบบริหารจัดการพลังงาน (เช่น ISO 14001, ISO 50001) อีกทั้งมีแพลตฟอร์มออนไลน์จำนวนมากที่เปิดคอร์สฟรี/ราคาย่อมเยาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งคนทั่วไปสามารถเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจได้เอง

แม้จะมีความพยายามในการจัดการศึกษาและอบรมดังกล่าว แต่ยังคงพบว่า ระบบการศึกษาของไทยโดยรวมยังผลิตบุคลากรที่มีทักษะสีเขียวไม่ทันความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งนำไปสู่ช่องว่างทักษะที่ภาคอุตสาหกรรมและองค์กรต่าง ๆ ต้องเข้ามาจัดอบรมเพิ่มเอง

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

Asian Development Bank. (2022). Implementing a Green Recovery in Southeast Asia. Retrieved from <https://www.adb.org/publications/implementing-green-recovery-southeast-asia>

Department of Environmental Quality Promotion (DEQP). (2021). Thailand's Environmental Quality Management Plan (2017-2036). Ministry of Natural Resources and Environment, Thailand.

International Labour Organization (ILO). (2019). Skills for a Greener Future: A Global View. Geneva: International Labour Office.

LinkedIn. (2022). Global Green Skills Report 2024. Retrieved from <https://lnkd.in/d/J9gdbXh>

National Strategy Committee. (2018). Thailand's 20-Year National Strategy (2018-2037). Retrieved from https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_PlanOct2018.pdf

Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (ONEP). (2015). Thailand Climate Change Master Plan (2015-2050). Retrieved from https://climate.onep.go.th/wp-content/uploads/2019/07/CCMP_english.pdf

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2021). Towards Green Growth in Southeast Asia. Paris: OECD Publishing.

Salika. (2024, May 20). แชนแนลทางสร้างแรงงาน “ทักษะสีเขียว” ให้ทันต่อการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ. Retrieved from <https://www.salika.co/2024/05/20/green-skill-green-job-low-carbon-economy/>

Strategic Transformation Office. (n.d.). ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม. Retrieved from <https://sto.go.th/national-strategy/environment-strategy/>

Thailand Development Research Institute (TDRI). (2022). Green Economy and Employment in Thailand: Opportunities and Challenges. Retrieved from <https://tdri.or.th/en/2023/12/column-policy-focus-thailands-green-economy-challenge/>

United Nations Industrial Development Organization. (2022, August 8). What are green skills? Retrieved from <https://www.unido.org/stories/what-are-green-skills>

World Bank. (2021). Thailand Country Climate and Development Report. Washington D.C.: World Bank Group.

พูนสิทธิ์ ว่องวรวิชัย. (2023, June 8). ทักษะแรงงานติดปีกทักษะสีเขียว คว่าโอกาสแห่งอนาคต. กรุงเทพธุรกิจ. Retrieved from <https://www.bangkokbiznews.com/environment/1072512>

คณะผู้จัดทำ วารสารสถานการณืตลาดแรงงาน ปี 2567

ที่ปรึกษา

นายพิเชษฐ์ ทองพันธ์

อธิบดีกรมการจัดหางาน

นายมงคล สงคราม

รองอธิบดีกรมการจัดหางาน

นายวิชิต อินทรเจริญ

รองอธิบดีกรมการจัดหางาน

คณะผู้จัดทำ

นางสาวสุจิตรา ขจรกิตติการ

ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

นางสาวดารารัตน์ เกสรธรรม

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวปิยะนุช บัวเพ็ญ

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นางสาวนาฏสีตางค์ ภาวะดี

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นายศุภฤกษ์ ขารชม

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นายวสุธร ภูริเอกสุวรรณ

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นายณัฐสิทธิ์ มิตรแก้ว

นักสถิติ

นางสาวอัมภาวรรณ ชาวนา

นักวิชาการแรงงาน

นายสารโรจน์ พึ่งเนตร์

นักวิชาการแรงงาน

นางสาวธิตีมา นิลพฤกษ์

นักวิชาการแรงงาน

นางสาวอภิญาดา นิลกำแพง

นักวิชาการแรงงาน

นางสาวอังคณา วันดาว

เจ้าพนักงานแรงงาน

@LMlofThailand

Thai Labour Market Information

กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน
Labour Market Information Administration Division
ถนนมิตรไมตรี แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์ 0 2246 7870

